

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ
СОЦИАЛЕН ФОНД

Предложения за нормативни промени

в рамките на Дейност 1.8. по
Договор № ВСС-1212 от 31.01.2019
г. с предмет: „Предоставяне на
консултантски услуги за
оптимизиране на съдебната
карта“

София,
28 април 2021 г.

Проект BG05SFOP001-3.001-0001-C01 „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, финансиран от Оперативна програма „Добро управление“, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд

Настоящите предложения за нормативни изменения и допълнения на действащото законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта касае създаване на нормативна основа за реорганизация на съдилищата /и където е необходимо – на прокуратурите/ на районно ниво, с оглед реализирането на избраните от ВСС модели за реорганизация (на заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет на 18 февруари 2021 г.).

Основната част от предложенията касаят практическото въвеждане и функциониране на териториалното отделение към районния съд. Съгласно разпоредбата на чл.30, ал.2, т.7 от ЗСВ, Пленумът на ВСС, по предложение на една от колегиите след съгласуване с министъра на правосъдието или по предложение на министъра на правосъдието, а по отношение на военните съдилища – след съгласуване с министъра на от branата, определя броя, съдебните райони и седалищата на районните, окръжните, военните, административните и апелативните съдилища и прокуратури, създава и закрива съдилища и прокуратури, променя тяхното седалище и определя населените места, в които се разкриват териториални отделения към съответния районен съд и към съответната районна прокуратура. Макар и тази норма да послужи за създаването на териториални отделения към районните прокуратури, считаме, че по отношение на съдилищата е необходимо съществуването на по-детайлна уредба, предвид спецификите и функциите на тези органи на съдебна власт. В допълнение, нужно е и създаването на общи правила, чрез които ясно да се регламентират редица практически въпроси, с които Прокуратурата на Република България се сблъска в процеса на създаване на териториални звена (запазване/прекратяване на правоотношенията със съдебните служители от закритите прокуратури, начин и местоизпълнение на длъжността на магистратите, преместени в приемащата районна прокуратура, и т.н).

При анализ на действащото законодателство, предвиждащо осъществяване на процесуални действия пред районния съд, бяха установени редица закони, извън ЗСВ, ГПК и НПК, които следва да бъдат изменени, за да се предвиди възможността тези действия да се извършват пред съответното териториално поделение /КТ, ЗМВР, ЗННД, ЗОДОВ, ЗАНН, ТЗ, ЗН, ЗЗД, СК, Закон за адвокатурата, ЗКИР, Закон за домашното насилие, Закон за водите, Закон за закрила на детето, ЗУЕС и т.н. – *виж Приложение 1/*. В различни устройствени закони и подзаконови нормативни актове е предвидено съществуването на звена или териториални структури на органи извън съдебната власт, следващи районните съдилища. С оглед на факта, че въвеждането на териториални отделения към районните съдилища не е еднократен процес, следва да се предвиди известна гъвкавост в подхода, позволяваща приложимостта му към районни съдилища с и без териториални отделения. При тези условия, изменението на всеки отделен идентифициран нормативен акт крие риска както от пропуски, така и от излишна нормотворческа казуистика, за да бъдат обхванати различни хипотези.

Поради това, изпълнителят на настоящата дейност се спря на друг подход, предвиждащ промени главно в ЗСВ, които са представени по-долу за прегледност текст до текст, за да се акцентира върху изменените норми.

Предложените промени и допълнения предвиждат при приемане на решение за разкриване на териториални отделения към съответния районен съд и към съответната районна прокуратура, да се определят и районите им на действие. Определянето на „мини-съдебен район“, в рамките на съдебния район на районния съд е от съществена важност за определянето на конкретното териториално отделение, в което да се извършват процесуалните действия. Предвидено е, там където има такива териториални отделения, действията да се извършват в конкретно определено такова, а не по избор на страните, с оглед спазване на принципа, че правосъдието не следва да

се отдалечава от гражданите, а и за да не се създават възможности за манипулиране на процеса, „избор” на състав, затруднения за ответната страна и т.н. Като правомощие на всяка колегия във ВСС е предвидено определянето на постоянния брой на съдии и прокурорите в териториални отделения към съответния районен съд и към съответната районна прокуратура. Предвидена е и възможност за наличие на „непостоянен състав”.

Създадена е възможността председателят на районния съд да възложи на свой заместник, отговарящ за дейността на териториално отделение, отделни свои правомощия.

Въведена е и обща препращаща норма, че когато специален закон предвижда извършване на процесуални действия пред районен съд, същите могат да се извършват и пред негово териториално отделение. Изрично е посочено, че териториалното отделение осъществява правораздавателната функция на районния съд в обособена част от неговия съдебен район.

Отделна група промени касаят държавните съдебни изпълнители и съдии по вписвания, като същите вече могат да бъдат и към териториалните отделения.

Предвидено е, че при закриване на районен съд или районна прокуратура и разкриване на териториално отделение в същото населено място, съдии и прокурорите се преназначават в съответния районен съд или районна прокуратура по реда на чл. 194, ал 1, а съдебните служителите, чито длъжности не се съкращават – по реда на чл. 123, ал. 1, т. 2 от КТ. Същевременно е разширен и обхватът на чл. 345, ал. 1, от ЗСВ, като е предвидено, че по отношение на съдебните служители може да бъде възлагано за определен срок изпълнение на задълженията в друго населено място в рамките на същия съдебен район, с оглед създаване на основа за тяхната мобилност.

С оглед евентуалното въвеждане на промени в заповедното производство, свързани с възможността за разглеждане на съответните заявления от различни районни съдии в рамките на един и същ окръжен съдебен район, е разширен принципът на случаино разпределение на делата, като същият обхваща и съдии от различни еднакви по степен съдилища в рамките на един съдебен район.

В случаите в които специален нормативен акт предвижда съществуване или функциониране на служби или териториални структури към съответния районен съд и на мястото на този съд бъде създадено териториално отделение, чрез предложените промени се запазва възможността тези служби да продължат да функционират към териториалното отделение. По този начин се решават въпросите, свързани със съществуването на такива структури, създадени извън съдебната власт, но следващи структурата на районните съдилища.

Предложено е отпадане определението за „основен първоинстанционен съд“ спрямо районния съд от чл. 76 от ЗСВ.

В отделни промени в ГПК и НПК е предложена промяна в родовата подсъдност, с цел „изместване“ на някои видове дела от районните към окръжните съдилища като първа инстанция.

1. Предложения за промени, касаещи въвеждане функциониране на териториални отделения към районните съдилища:

ЗАКОН ЗА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

АКТУАЛНА РЕДАКЦИЯ

ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

<p>Чл. 9.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 1 от 2011 г., в сила от 04.01.2011 г.) Принципът на случаен подбор при разпределението на делата в съдилищата се прилага в рамките на колегиите или отделенията, а в прокуратурата и Националната следствена служба - в рамките на отделите.</p>	<p>Чл. 9.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 1 от 2011 г., в сила от 04.01.2011 г.) Принципът на случаен подбор при разпределението на делата в съдилищата се прилага в рамките на <u>территориалните отделения, на колегиите или отделенията</u>, а в прокуратурата и Националната следствена служба - в рамките на отделите.</p> <p><u>(3) Принципът на случаен подбор при разпределение на дела се прилага и между съдии в еднакви по степен съдилища, когато разглеждането на делото се извършва по такива правила.</u></p>
<p>Чл. 30</p> <p>(5) Съдийската колегия и прокурорската колегия осъществяват поотделно и в съответствие с професионалната си насоченост следните правомощия по отношение на съдии, прокурорите и следователите:</p> <p>6. правят предложения до пленума на Висшия съдебен съвет за определяне на броя на съдебните районни и седалищата на районните, окръжните, административните и апелативните съдилища и съответните прокуратури;</p> <p>7. правят предложения до пленума на Висшия съдебен съвет за определяне броя на съдии, прокурорите и следователите във всички съдилища, прокуратури и следствени отдели;</p>	<p>Чл. 30</p> <p>(5) Съдийската колегия и прокурорската колегия осъществяват поотделно и в съответствие с професионалната си насоченост следните правомощия по отношение на съдии, прокурорите и следователите:</p> <p>6. правят предложения до пленума на Висшия съдебен съвет за определяне на броя на съдебните районни и седалищата на районните, окръжните, административните и апелативните съдилища и съответните прокуратури, <u>както и за определяне на населените места, в които се разкриват терITORIални отделения към съответния районен съд и към съответната районна прокуратура, като определя и районите им на действие;</u></p> <p>7. правят предложения до пленума на Висшия съдебен съвет за определяне броя на съдии, прокурорите и следователите във всички съдилища, прокуратури и следствени отдели;</p> <p><u>8. определят постоянния и непостоянния състав на съдии в районните съдилища и/или терITORIалните отделения към съответния районен съд;</u></p>
<p>Чл. 76. Районният съд е основен първоинстанционен съд. На него са подсъдни всички дела освен тези, които със закон са определени като подсъдни на друг съд.</p>	<p>Чл. 76. (1) Районният съд е <u>първоинстанционен съд, на който са подсъдни всички дела освен тези, които със закон са определени като подсъдни на друг съд.</u></p>

	<p><u>(2) Към районния съд могат да се създават териториални отделения.</u></p> <p><u>(3) Териториалното отделение осъществява правозараздавателната функция на районния съд в обособена част от неговия съдебен район.</u></p>
Чл. 77. (3) При всеки районен съд има бюро за съдимост.	Чл. 77. (3) При всеки районен <u>съд и териториално отделение</u> има бюро за съдимост.
Чл. 78. Районният съд разглежда делата в състав от един съдия, освен ако със закон е предвидено друго.	Чл. 78. (1) Районният съд разглежда делата в състав от един съдия, освен ако със закон е предвидено друго. <u>(2) Съдиите от съответния районен съд разглеждат делата и в териториалните отделения към него като постоянни или непостоянни състави.</u>
Чл. 80. (1) (Изм. - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) Председателят на районния съд осъществява общо организационно и административно ръководство на районния съд, като: 	Чл. 80. (1) (Изм. - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) Председателят на районния съд осъществява общо организационно и административно ръководство на районния съд, като: <u>т. 18. може да възложи част от правомощията си по т. 2, 8, 10 и 15 на заместник-председател, по отношение на териториално отделение на районния съд.</u>
Чл. 133. (1) Заседанията се провеждат в съдебната сграда по седалището на съда.	Чл. 133. (1) Заседанията се провеждат в съдебната сграда по седалището на съда <u>или на териториалното отделение.</u>
Чл. 136. (1) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 1 от 2011 г., в сила от 04.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) Прокуратурата на Република България е единна и структурата и е в съответствие с тази на съдилищата. Прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, апелативна специализирана прокуратура, военно-апелативна прокуратура, военно-окръжни прокуратури, специализирана прокуратура, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. В състава на окръжните и специализираната прокуратури има следствени отдели.	Чл. 136. (1) (Доп. - ДВ, бр. 33 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 1 от 2011 г., в сила от 04.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) Прокуратурата на Република България е единна и структурата и е в съответствие с тази на съдилищата. Прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, апелативна специализирана прокуратура, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, специализирана прокуратура, военно-окръжни прокуратури и районни <u>прокуратури с териториални отделения към тях.</u> В състава на окръжните и специализираната прокуратури има следствени отдели.
Чл. 264. (1) В районните съдилища има държавни съдебни изпълнители.	Чл. 264. (1) В районните <u>съдилища и териториалните отделения към тях има държавни съдебни изпълнители.</u>
Чл. 279. (1) В районните съдилища има	Чл. 279. (1) В районните <u>съдилища и</u>

съдии по вписванията.	<u>территориалните отделения към тях има съдии по вписванията.</u>
<p>Чл. 345. (1) Съдебният служител е длъжен да изпълнява задълженията си добросъвестно и точно съобразно длъжностната му характеристика.</p> <p>(2) Допълнителни задължения могат да се възлагат на съдебния служител временно - до 45 работни дни в годината при служебна необходимост.</p>	<p>Чл. 345. (1) Съдебният служител е длъжен да изпълнява задълженията си добросъвестно и точно съобразно длъжностната му характеристика.</p> <p>(2) Допълнителни задължения, <u>както и изпълнение на задълженията в друго населено място в рамките на същия съдебен район</u>, могат да се възлагат на съдебния служител временно - до 45 работни дни в годината при служебна необходимост.</p>
	<p>ПЗР....</p> <p>1. <u>При закриване на районен съд или районна прокуратура и разкриване на териториално отделение в същото населено място, съдиите и прокурорите се назначават в съответния районен съд или районна прокуратура по реда на чл. 194, ал. 1, а съдебните служителите, чито длъжности не се съкрашават - по реда на чл. 123, ал. 1, т. 2 от КТ.</u></p> <p>2. <u>В случаите, в които специален нормативен акт предвижда съществуването или функциониране на служби или териториални структури към съответния районен съд, или в неговия съдебен район, същите продължават да функционират към териториалното отделение, съответно неговия район, създадено на мястото на закрит районен съд.</u></p> <p>3. <u>Когато специален закон предвижда извършване на процесуални действия пред районен съд, същите могат да се извършват и пред негово териториално отделение по чл. 76, ал. 3, освен ако не е предвидено друго.</u></p>

С оглед на горните предложения, необходимостта от промени в процесуалните закони е минимална. По отношение на ГПК следва да се създадат общи правила за предявяване на иск пред районен съд, към който има създадени териториални отделения. Аналогично правило се въвежда и за предявяване на иск срещу юридически лица. За всички останали случаи, в които за извършването на определени действия е компетентен районният съд, приложение ще намери правилото, въведено в предложените промени в ЗСВ, а именно, че когато специален закон предвижда извършване на процесуални действия пред районен съд, същите могат да се извършват и пред негово териториално отделение.

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

АКТУАЛНА РЕДАКЦИЯ	ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ
Чл. 105. Искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника.	Чл. 105. (1) Искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника. <u>(2) Когато съобразно правилата на родовата подсъдност е компетентен районен съд, към който има създадени териториални отделения, искът се предявява чрез съответното териториално отделение по чл. 76, ал. 3 от ЗСВ.</u>
Чл. 108. (1) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) Искове срещу юридически лица се предявяват пред съда, в чийто район се намира тяхното седалище. По спорове, възникнали от преки отношения с техни поделения или клонове, исковете могат да се предявяват и по тяхното местонахождение.	Чл. 108. (1) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) Искове срещу юридически лица се предявяват пред съда, <u>съответно пред териториалното отделение</u> , в чийто район се намира тяхното седалище. По спорове, възникнали от преки отношения с техни поделения или клонове, исковете могат да се предявяват и по тяхното местонахождение.
Чл. 411. (1) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., бр. 50 от 2015 г., доп., бр. 86 от 2017 г., бр. 100 от 2019 г.) Заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес или по седалището на дължника, който в тридневен срок извършва служебна проверка на местната подсъдност. Заявление срещу потребител се подава до съда, в чийто район се намира настоящият му адрес, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща незабавно на надлежния съд.	Чл. 411. (1) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., бр. 50 от 2015 г., доп., бр. 86 от 2017 г., бр. 100 от 2019 г.) Заявлението се подава до районния съд <u>или пред териториалното отделение към него</u> , по постоянния адрес или по седалището на дължника, който в тридневен срок извършва служебна проверка на местната подсъдност. Заявление срещу потребител се подава до съда, в чийто район се намира настоящият му адрес, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща незабавно на надлежния съд.
Чл. 531. (1) Охранителното производство започва с писмена молба от заинтересованото лице. (2) Молбата се подава до районния съд, в чийто район е постоянният адрес на молителя. Ако молителите имат различни постоянни адреси, тя се подава до съда по постоянния адрес на един от тях.	Чл. 531. (1) Охранителното производство започва с писмена молба от заинтересованото лице. (2) Молбата се подава до районния съд, <u>или пред териториалното отделение към него</u> , в чийто район е постоянният адрес на молителя. Ако молителите имат различни постоянни адреси, тя се подава до съда по постоянния адрес на един от тях.

Необходими са и съответните промени в Закона за нотариусите и нотариалната дейност, както следва:

ЗАКОН ЗА НОТАРИУСИТЕ И НОТАРИАЛНАТА ДЕЙНОСТ

АКТУАЛНА РЕДАКЦИЯ	ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ
Чл. 3. Районът на действие на нотариуса съвпада с района на съответния районен	Чл. 3. Районът на действие на нотариуса съвпада с района на съответния районен съд.

съд.	<p>(2) Когато към съответния районен съд има създадени териториални отделения, районът на действие на нотариуса е районът на съответното териториално отделение.</p>
	<p>ПЗР.....</p> <p>При закриване на районен съд и създаване на териториално отделение, започнатите нотариални производства от съответния нотариус към него, се довършват по досегашния ред.</p>

2. Предложения за промени, касаещи промяна на родовата подсъдност:

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

АКТУАЛНА РЕДАКЦИЯ	ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ
<p>Подсъдност на окръжен съд</p> <p>Чл. 104. На окръжния съд като първа инстанция са подсъдни:</p> <p>1. исковете за установяване или оспорване на произход, за прекратяване на осиновяване, за поставяне под запрещение или за отменянето му;</p> <p>2. (отм. - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 01.03.2008 г.)</p> <p>3. исковете за собственост и други вещни права върху имот с цена на иска над 50 000 лв.;</p> <p>4. (доп. - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 01.03.2008 г.) исковете по гражданско и търговски дела с цена на иска над 25 000 лв., с изключение на исковете за издръжка, за трудови спорове и за вземания по актове за начет;</p> <p>5. исковете за установяване на недопустимост или нищожност на вписане, както и за несъществуване на вписано обстоятелство, когато това е предвидено в закон;</p> <p>6. (нова - ДВ, бр. 50 от 2015 г.) исковете, независимо от тяхната цена, съединени в една искова молба с иск, подсъден на окръжен съд, ако подлежат на разглеждане по реда на същото производство;</p> <p>7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 50 от 2015 г.)</p>	<p>Подсъдност на окръжен съд</p> <p>Чл. 104. На окръжния съд като първа инстанция са подсъдни:</p> <p>1. исковете за установяване или оспорване на произход, за прекратяване на осиновяване, за поставяне под запрещение или за отменянето му, <u>за развод, за унищожаване на брака и за установяване на съществуването или несъществуването на брак между страните;</u></p> <p>2. (отм. - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 01.03.2008 г.);</p> <p><u>3. исковете за собственост и други вещни права върху имот, с изключение на исковете за делба на съсобствен недвижим имот;</u></p> <p>4. (доп. - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 01.03.2008 г.) исковете по гражданско и търговски дела с цена на иска <u>над 2 000 лв.</u>, с изключение на исковете за издръжка, за трудови спорове, за вземания по актове за начет, <u>за наследство, за унищожаване или намаление на завещания, за делба на наследство и за унищожаване на доброволна делба;</u></p> <p>5. исковете за установяване на недопустимост или нищожност на вписане, както и за несъществуване на вписано обстоятелство, когато това е предвидено в закон;</p> <p>6. (нова - ДВ, бр. 50 от 2015 г.) исковете, независимо от тяхната цена, съединени в една искова молба с иск, подсъден на</p>

<p>исковете, които по други закони подлежат на разглеждане от окръжния съд.</p>	<p>окръжен съд, ако подлежат на разглеждане по реда на същото производство;</p> <p>7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 50 от 2015 г.) исковете, които по други закони подлежат на разглеждане от окръжния съд.</p>
---	--

НАКАЗАТЕЛНО ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

АКТУАЛНА РЕДАКЦИЯ	ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ
<p>Наказателни дела, подсъдни на районния съд и на окръжния съд като първа инстанция</p> <p>Чл. 35. (1) На районния съд са подсъдни всички наказателни дела освен подсъдните на окръжния съд.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 61 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 42 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 74 от 2015 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2017 г.)</p> <p>На окръжния съд като първа инстанция са подсъдни делата за престъпления по чл. 115, 116, 118, 119, 123, 124, чл. 131, ал. 2, т. 1 и 2, чл. 142, чл. 149, ал. 5, чл. 152, ал. 4, чл. 196а, 199, 203, чл. 206, ал. 4, чл. 212, ал. 5, чл. 213а, ал. 3 и 4, чл. 214, ал. 2, чл. 219, 220, 224, 225б, 225в, 242, 243 - 246, 248 - 250, 252 - 260, 260а - 260в, 277а - 278д, 282 - 283б, 287а, 301 - 307а, 319а - 319е, чл. 330, ал. 2 и 3, чл. 333, 334, 340 - 342, чл. 343, ал. 1, буква "в", ал. 3, буква "б" и ал. 4, чл. 349, ал. 2 и 3, чл. 350, ал. 3, чл. 354а, ал. 1 и 2, чл. 354б, чл. 356е - 356и, чл. 357 - 360 и чл. 407 - 419а от Наказателния кодекс, освен подсъдните на специализирания наказателен съд по чл. 411а.</p>	<p>Наказателни дела, подсъдни на районния съд и на окръжния съд като първа инстанция</p> <p>Чл. 35. (1) На районния съд са подсъдни всички наказателни дела освен подсъдните на окръжния съд.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 61 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 42 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 74 от 2015 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2017 г.)</p> <p>На окръжния съд като първа инстанция са подсъдни делата за престъпления по чл. 115, 116, 118, 119, 123, 124, чл. 131, ал. 2, т. 1 и 2, чл. 142, чл. 149, ал. 5, чл. 152, ал. 4, чл. 196а, <u>чл. 198</u>, 199, <u>чл. 200</u>, <u>чл. 201</u>, <u>чл. 202</u>, ал.1, т.1 и т.2, <u>чл.202</u>, ал.2, 203, <u>чл. 204</u>, чл. 205, чл. 206, чл. 209, чл. 210, <u>чл. 211</u>, чл. 212, ал. 1-5, <u>чл. 212б</u>, чл. 213, чл. 213а, ал.1 - ал. 4, чл. 214, ал. 1-3, чл. 219-260в, <u>269-307а</u>, <u>308 - 319е</u>, чл. 330, ал. 2 и 3, чл. 333, 334, 340 - 342, чл. 343, ал. 1, буква "в", ал. 3, буква "б" и ал. 4, чл. 349, ал. 2 и 3, чл. 350, ал. 3, чл. 354а, ал. 1 и 2, чл. 354б, чл. 356е - 356и, чл. 357 - 360 и чл. 407 - 419а от Наказателния кодекс, освен подсъдните на специализирания наказателен съд по чл. 411а.</p>

Приложение 1

ГПК,

Обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., посл. изм. и доп., бр. 15 от 19.02.2021 г.

Чл. 105. (1) Искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника.

(2) В случай, че съдът по ал. 1 има териториални отделения, искът може да се предядви и пред това, в чийто район е постоянният адрес или седалището на ответника /трябва да се въведе определение за район на ТО/.

Чл. 108. (1) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) Искове срещу юридически лица се предявяват пред съда или териториалното отделение към него, в чийто район се намира тяхното седалище. По спорове, възникнали от преки отношения с техни поделения или клонове, исковете могат да се предявяват и по тяхното местонахождение.

НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, Обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., доп., бр. 16 от 23.02.2021 г.

Раздел II, Подсъдност

Наказателни дела, подсъдни на районния съд и на окръжния съд като първа инстанция

Чл. 35. (1) На районния съд са подсъдни всички наказателни дела освен подсъдните на окръжния съд.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г., изм. и доп., бр. 13 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г., бр. 61 от 2011 г., изм. и доп., бр. 42 от 2015 г., изм., бр. 74 от 2015 г., доп., бр. 101 от 2017 г.) На окръжния съд като първа инстанция са подсъдни делата за престъпления по чл. 115, 116, 118, 119, 123, 124, чл. 131, ал. 2, т. 1 и 2, чл. 142, чл. 149, ал. 5, чл. 152, ал. 4, чл. 196а, 199, 203, чл. 206, ал. 4, чл. 212, ал. 5, чл. 213а, ал. 3 и 4, чл. 214, ал. 2, чл. 219, 220, 224, 225б, 225в, 242, 243 - 246, 248 - 250, 252 - 260, 260а - 260в, 277а - 278д, 282 - 283б, 287а, 301 - 307а, 319а - 319е, чл. 330, ал. 2 и 3, чл. 333, 334, 340 - 342, чл. 343, ал. 1, буква "в", ал. 3, буква "б" и ал. 4, чл. 349, ал. 2 и 3, чл. 350, ал. 3, чл. 354а, ал. 1 и 2, чл. 354б, чл. 356е - 356и, чл. 357 - 360 и чл. 407 - 419а от Наказателния кодекс, освен подсъдните на специализирания наказателен съд по чл. 411а.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2015 г.) На Софийския градски съд като първа инстанция са подсъдни делата за престъпления от общ характер, извършени от съдии, прокурори и следователи, от други лица с имунитет, както и от членове на Министерския съвет, освен ако не се прилагат особените правила на глави тридесет и първа и тридесет и първа "а".

(4) Когато наказателната отговорност се смекчава поради последващи обстоятелства, това не се взема предвид при определяне на подсъдността.

Подсъдност по местоизвършване на престъплението

Чл. 36. (1) Делото е подсъдно на съда, в чийто район е извършено престъплението.

(2) Когато престъплението е започнало в района на един съд, а е продължило в района на друг, делото е подсъдно на съда, в района на който престъплението е довършено.

(3) Когато не може да се определи мястото, където е извършено престъплението, или обвинението е за няколко престъпления, извършени в района на различни съдилища, делото е подсъдно на съда, в чийто район е завършено досъдебното производство.

Подсъдност при престъпления, извършени в чужбина

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 32 от 2010 г., в сила от 28.05.2010 г.) Делата за престъпления, извършени в чужбина, са подсъдни:

1. на софийските съдилища, ако лицето е чужденец или престъплението е извършено в съучастие с чужденец;
2. на съда по местоживееще на лицето, ако е български гражданин, или съучастниците са български граждани с местоживееще в района на един и същ съд;
3. на съда, в района на който е завършено досъдебното производство, когато не са налице условията по т. 1 и 2.

(2) Когато престъплението е извършено на български кораб или самолет извън пределите на страната, делото е подсъдно на съда, в чийто район се намира пристанището или летището, към което се числи корабът или самолетът.

(3) Делата за престъпления, извършени от военнослужещи от въоръжените сили и от служещи в Министерството на вътрешните работи, които участват в международни военни или полицейски мисии в чужбина, са подсъдни на Софийския военен съд.

Подсъдност при няколко престъпления, извършени от едно и също лице

Чл. 38. Когато срещу едно и също лице е повдигнато обвинение за няколко престъпления, подсъдни на различни по степен съдилища, делото за всички престъпления е подсъдно на по-горния съд, а когато съдилищата са от еднаква степен - на съда, на който е подсъдно делото за най-тежкото престъпление.

Подсъдност при определяне на общо наказание по няколко присъди

Чл. 39. (1) Когато трябва да се определя общо наказание за няколко престъпления, за които има влезли в сила присъди, постановени от различни съдилища, компетентен е съдът, който е постановил присъдата, която последна е влязла в сила.

(2) Когато по една или повече от присъдите подсъдимият е бил освободен от изтърпяване на наказанието по реда на чл. 64, ал. 1 или на чл. 66 от Наказателния кодекс, съдът, който определя общото наказание, решава и въпроса за изтърпяването му.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., в сила от 1.06.2009 г., изм., бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.) В случаите на ал. 1 и 2 съдът определя и първоначалния режим за изтърпяване на наказанието.

Подсъдност при съучастие

Чл. 40. Когато няколко лица са обвинени, че са извършили в съучастие едно или няколко престъпления и един от съучастниците подлежи на съдене от по-горен съд, делото е подсъдно на по-горния съд.

Подсъдност при връзка между дела

Чл. 41. (1) (Доп. - ДВ, бр. 19 от 2012 г., в сила от 6.03.2012 г.) Когато две или повече дела за различни престъпления или срещу различни лица имат връзка помежду си, те се обединяват, ако правилното им изясняване налага това.

(2) Когато някое от делата е подсъдно на по-горен съд, обединеното дело се разглежда от него, а когато делата са подсъдни на съдилища от еднаква степен - от съда, на който е подсъдно делото за най-тежкото престъпление.

(3) Съдът може да обедини две или повече дела за различни престъпления срещу един и същ подсъдим, когато по никое от тях не е започнало съдебното следствие. Когато някое от делата е подсъдно на по-горен съд, делото се разглежда от него.

Определяне на подсъдността и изпращане наказателното дело на компетентния орган

Чл. 42. (1) Съдът се произнася по въпроса за подсъдността, като изхожда от обстоятелствената част на обвинението.

(2) (Иzm. - ДВ, бр. 13 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г. - бр. 61 от 2011 г.)

Когато съдът намери, че делото е подсъдно на друг, равен по степен съд, прекратява съдебното производство и изпраща делото на този съд, а когато намери, че делото е подсъдно на по-горен съд, на специализирания наказателен съд или на военен съд - прекратява съдебното производство и изпраща делото на съответния прокурор.

(3) Когато съдът намери, че делото не следва да се разглежда от съд, а от друг орган, прекратява наказателното производство и изпраща делото на съответния орган.

Разглеждане на наказателни дела от друг, еднакъв по степен съд

Чл. 43. Върховният касационен съд може да реши делото да се разгледа от друг, еднакъв по степен съд, когато:

1. много обвиняеми или свидетели живеят в района на другия съд;
2. подсъдимият или пострадалият е съдия, прокурор или следовател от района на съда, на който делото е подсъдно;
3. съдът, на който делото е подсъдно, не може да образува състав.

Спорове за подсъдност

Чл. 44. (1) Спорове за подсъдност между съдилищата се решават от Върховния касационен съд.

(2) Докато трае спорът за подсъдност, органите, при които делото е висящо, извършват само действията, нетърпящи отлагане.

Подсъдност пред въззивната и касационната инстанция

Чл. 45. (1) Наказателните дела, решени от районния съд, се разглеждат от окръжния съд като въззивна инстанция, а решените от окръжния съд като първа инстанция - от апелативния съд като въззивна инстанция.

(2) Наказателните дела се разглеждат по касационен ред от Върховния касационен съд.

...

Определяне на съдия-докладчик и проверка на подсъдността на делото

Чл. 247б. (Нов - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г., предишен чл. 247а, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) След образуване на делото се определя съдия-докладчик.

(2) Когато съдията-докладчик намери, че делото е подсъдно на съда:

1. насрочва образуваното по обвинителен акт дело в разпоредително заседание в двумесечен срок от постъпването му, а когато представлява фактическа или правна сложност, както и в други изключителни случаи председателят на съда може писмено да разреши разпоредителното заседание да бъде насрочено в определен от него по-дълъг срок, но не повече от три месеца;
2. осъществява правомощията по чл. 250 – 252, когато делото е образувано по тъжба на пострадалия.

(3) Съдията-докладчик прекратява съдебното производство, когато намери, че делото не е подсъдно на съда.

...

Чл. 248. (Изм. – ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.) (1) В разпоредителното заседание се обсъждат следните въпроси:

1. подсъдно ли е делото на съда;

...

Съд, който се произнася по изтърпяване на остатъка от наказанието

Чл. 442. Когато условно предсрочно освободеният извърши ново престъпление в изпитателния срок, въпросите по чл. 70, ал. 7 и 8 от Наказателния кодекс се решават от съда, на който е подсъдно делото за новото престъпление.

Закон за МВР

Чл. 72. Задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд.

КОДЕКС на труда, Обн., ДВ, бр. 26 от 1.04.1986 г. и бр. 27 от 4.04.1986 г., изм., бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 22.12.2020 г.

Подсъдност на трудовите спорове с чуждестранни лица

Чл. 361. (1) (Предишен текст на чл. 361 - ДВ, бр. 48 от 2006 г.) Трудовите спорове между работници или служители - чужди граждани, и работодатели - чуждестранни лица или смесени предприятия със седалище в Република България, когато работата се извършва в страната, са подсъдни на съда според седалището на работодателя, освен ако между страните е уговорено друго.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2006 г., изм., бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г.) Трудовите спорове за осигуряване на условия на работа на командированите или изпратените в Република България работници или служители по чл. 121а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 са подсъдни на съда по мястото, където работникът или служителят временно полага или е полагал труда си.

Подсъдност на трудовите спорове на български работници или служители в чужбина

Чл. 362. Трудовите спорове между работници или служители - български граждани, работещи в чужбина, и български работодатели в чужбина са подсъдни на надлежния съд в София, а когато работникът или служителят е ответник - на надлежния съд по неговото местожителство в страната.

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, Обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., изм. и доп., бр. 15 от 19.02.2021 г.

Обща местна подсъдност

Чл. 105. Искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника.

Искове срещу малолетни или поставени под пълно запрещение

Чл. 106. Искове срещу малолетни или поставени под пълно запрещение се предявяват пред съда по постоянния адрес на техния законен представител.

Искове срещу лица с неизвестен адрес

Чл. 107. (1) Иск срещу лице с неизвестен адрес се предявява пред съда по постоянния адрес на неговия пълномощник или представител, а ако няма такъв - по постоянния адрес на ищеща.

(2) Правилата по ал. 1 се прилагат и към ответник, който не живее в пределите на Република България на постоянно си адрес.

(3) Ако и ищещът няма постоянно адрес в Република България, искът се предявява пред надлежния съд в София.

Искове срещу държавни учреждения и юридически лица

Чл. 108. (1) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) Искове срещу юридически лица се предявяват пред съда, в чийто район се намира тяхното седалище. По спорове, възникнали от преки отношения с техни поделения или клонове, исковете могат да се предявяват и по тяхното местонахождение.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) Искове срещу държавата и държавни учреждения, включително поделения и клонове на последните се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спорът, освен в случаите по чл. 109 и 110. Когато то е възникнало в чужбина, искът се предявява пред надлежния съд в София.

Подсъдност по местонахождение на недвижим имот

Чл. 109. Исковете за вещни права върху недвижим имот, за делба на съсобствен недвижим имот, за граници и за защита на нарушен владение върху недвижим имот се предявяват по мястото, където се намира имотът. По местонахождението на имота се предявяват и искове за сключване на окончателен договор за учредяване и прехвърляне на вещни права върху недвижим имот, както и за разваляне, унищожаване и обявяване нищожност на договори за вещни права върху недвижим имот.

Подсъдност по местооткриване на наследство

Чл. 110. (1) Исковете за наследство, за унищожаване или намаление на завещания, за делба на наследство и за унищожаване на доброволна делба се предявяват по мястото, където е открито наследството.

(2) Ако наследодателят е български гражданин, но наследството е открито в чужбина, исковете по ал. 1 може да се предявят по последния му постоянно адрес в Република България или пред съда, в района на който се намират неговите имоти.

Иск за парични вземания на договорно основание

Чл. 111. Иск за парични вземания на договорно основание може да се предявява и по настоящия адрес на ответника.

Искове за издръжка

Чл. 112. Иск за издръжка може да се предявява и по постоянния адрес на ищеща.

Искове на и срещу потребители

Чл. 113. (Изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г., доп., бр. 100 от 2019 г.) Исковете на и срещу потребителите се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Образуваните дела се разглеждат като граждански по реда на общия исков процес.

Искове по трудови дела

Чл. 114. Работникът може да предави иск срещу работодателя си и по мястото, където той обично полага своя труд.

Искове за непозволено увреждане

Чл. 115. (1) (Предишен текст на чл. 115 – ДВ, бр. 86 от 2017 г.) Иск за вреди от непозволено увреждане може да се предави и по местоизвършването на деянието.

(2) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2017 г., изм., бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г.) Исковете за обезщетение по Кодекса за застраховането на увреденото лице срещу застраховател, Гаранционния фонд и Националното бюро на българските автомобилни застрахователи се предявяват пред съда, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие се намира настоящия или постоянният адрес на ищеща, неговото седалище, или по местонастъпване на застрахователното събитие.

Множество подсъдности

Чл. 116. Иск срещу ответници от различни съдебни райони или за имот, който се намира в различни съдебни райони, се предава по избор на ищеща в съда на един от тези райони.

Договорна подсъдност

Чл. 117. (1) Определената от закона подсъдност не може да бъде изменяна по съгласие на страните.

(2) С писмен договор страните по имуществен спор могат да посочат друг съд, а не онзи, на който делото е подсъдно съобразно правилата на местната подсъдност. Тази разпоредба не се прилага за подсъдността по чл. 109.

(3) Договор за избор на съд по искове на потребител и по трудови спорове поражда действие само ако е сключен след възникването на спора.

Раздел III, Производство по подсъдността

Проверка на подсъдността

Чл. 118. (1) Всеки съд сам решава дали започнатото пред него дело му е подсъдно.

(2) Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща на надлежния съд. В този случай делото се смята за висящо пред този съд от деня на подаване молбата пред ненадлежния съд, като извършените от последния действия запазват силата си.

Възражение за неподсъдност

Чл. 119. (1) Възражение за родова неподсъдност на делото може да се прави до приключване на производството във втората инстанция и може да се повдига и служебно от съда.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г.) Възражението за неподсъдност на делото по местонахождение на недвижимия имот може да се прави от страната и да се повдига служебно от съда до приключване на първото по делото заседание в първата инстанция.

(3) (Нова – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г.) Възражение за неподсъдност на делото по чл. 108, ал. 2, чл. 113 и чл. 115, ал. 2 може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба и да се повдига служебно от съда до приключване на първото по делото заседание.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г.) Във всички други случаи извън тези по ал. 1 – 3 възражение за неподсъдност на делото може да се прави само от ответника и най-късно в срока за отговор на исковата молба.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г.) Едновременно с предявяване на възражението страната е длъжна да представи и доказателствата си.

Стабилизиране на подсъдността

Чл. 120. Настъпилите след подаването на исковата молба промени във фактическите обстоятелства, обуславящи местната подсъдност, не са основание за препращане на делото.

Обжалване на определението по подсъдността

Чл. 121. Заинтересованата страна може да обжалва определението във връзка с подсъдността.

Спорове за подсъдност

Чл. 122. Спорове за подсъдност между съдилищата се разрешават от общия им по-горен по степен съд. Ако те принадлежат към районите на различни по-горни съдилища, спорът се разрешава от онзи по-горен съд, в чийто район се намира съдът, който последен е приел или отказал да разгледа делото. Спорове за подсъдност, в които участва апелативен съд, се разрешават от Върховния касационен съд. По спора за подсъдност съдът се признася в закрито заседание.

Определяне на подсъдност от Върховния касационен съд

Чл. 123. Когато по правилата на тази глава не може да бъде определен компетентният съд, по искане на страната Върховният касационен съд в закрито заседание определя съда, пред който трябва да се предяди искът.

...

Чл. 208. (1) Молбата за обезпечenie на доказателства се подава в съда, който разглежда делото, а ако делото не е още заведено - в районния съд по постоянния

адрес на лицето, което ще се разпитва, или по местонахождението на имота, върху който ще се извърши огледът.

...

Чл. 390. (1) Обезпечение може да се иска и преди предявяване на иска от родово компетентния съд по постоянния адрес на ищеща или по местонахождението на имота, който ще служи за обезпечение.

Издаване на заповед за изпълнение

Чл. 411. (1) (Иzm. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., бр. 50 от 2015 г., доп., бр. 86 от 2017 г., бр. 100 от 2019 г.) Заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес или по седалището на дълъжника, който в тридневен срок извършва служебна проверка на местната подсъдност. Заявление срещу потребител се подава до съда, в чийто район се намира настоящият му адрес, а при липса на настоящ адрес - по постоянния. Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща незабавно на надлежния съд.

(2) (Иzm. - ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Съдът разглежда заявлението в разпоредително заседание и издава заповед за изпълнение в срока по ал. 1, освен когато:

1. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2017 г.) искането не отговаря на изискванията на чл. 410 и заявителят не отстрани допуснатите нередовности в тридневен срок от съобщението;
2. искането е в противоречие със закона или с добrite нрави;
3. (нова - ДВ, бр. 100 от 2019 г.) искането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това;
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 100 от 2019 г.) дълъжникът няма постоянен адрес или седалище на територията на Република България;
5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 100 от 2019 г.) дълъжникът няма обичайно местопребиваване или място на дейност на територията на Република България.

(3) При уважаване на заявлението съдът издава заповед за изпълнение, препис от която се връчва на дълъжника.

...

Подсъдност на молбата за съдействие

Чл. 531. (1) Охранителното производство започва с писмена молба от заинтересованото лице.

(2) Молбата се подава до районния съд, в чийто район е постоянният адрес на молителя. Ако молителите имат различни постоянни адреси, тя се подава до съда по постоянния адрес на един от тях.

...

Подсъдност и съдържание на молбата

Чл. 549. (1) Молбата за обявяване на отсъствието или смъртта на едно лице е подсъдна на районния съд по последния постояннон адрес на изчезналния, а при липса на такъв - по мястото, където лицето е живяло непосредствено преди изчезването.

(2) В молбата се посочват и предполагаемите наследници на отсъстващия и неговия пълномощник или законен представител, ако има такива.

Разглеждане на молбата

Чл. 550. (1) (Иzm. - ДВ, бр. 69 от 2008 г.) В закрито заседание съдът постановява да се съберат сведения за отсъстващия от неговите близки, от общината, района или

кметството, от Министерството на вътрешните работи и от всеки друг подходящ източник.

(2) Съдът изпраща за разгласяване извлечение от молбата до общината, района или кметството по мястото, където лицето е живяло непосредствено преди изчезването. Извлечението се връчва на лицата по чл. 549, ал. 2.

(3) Съдът се произнася по молбата за обявяване на отсъствието или смъртта, след като изслуша прокурора и лицата, посочени в чл. 549, ал. 2, както и другите заинтересовани.

...

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1а. (Предишен § 1 – ДВ, бр. 98 от 2020 г.) (1) Първоинстанционните дела, образувани по искови молби, постъпили в районните и окръжните съдилища до влизането в сила на този кодекс, се довършват в същите съдилища, независимо от промяната на подсъдността.

(2) Делата по молби за обезпечаване на бъдещ иск, образувани до влизането в сила на този кодекс, се разглеждат в същите съдилища, независимо от промяната на подсъдността.

**ЗАКОН за нотариусите и нотариалната дейност (Загл. изм. - ДВ, бр. 123 от 1997 г.),
Обн., ДВ, бр. 104 от 6.12.1996 г., в сила от 6.01.1997 г., доп., бр. 107 от 18.12.2020 г.**

Район на действие

Чл. 3. Районът на действие на нотариуса съвпада с района на съответния районен съд.

Нотариална камара

Чл. 4. (1) Създава се Нотариална камара. В Нотариалната камара членуват по право всички нотариуси.

(2) Нотариалната камара е юридическо лице със седалище в София.

(3) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2003 г.) За подпомагане дейността на Нотариалната камара и на нотариусите в съдебния район на всеки апелативен съд се създават нотариални колегии. За София-град се създава отделна колегия.

(4) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2003 г.) Статутът и функциите на нотариалните колегии се определят в устава на Нотариалната камара.

...

Откриване на места за нотариуси. Насрочване на конкурс (Загл. доп. - ДВ, бр. 18 от 2003 г.)

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 123 от 1997 г.) Местата за нотариуси в определен район не могат да бъдат по-малко от две. На 10 000 жители в определен район се открива едно място за нотариус.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 18 от 2003 г.) Вакантните места за нотариуси се заемат въз основа на конкурс, насрочен със заповед на министъра на правосъдието. Съветът на нотариусите заявява мнението си в 14-дневен срок. Министърът на правосъдието може да насрочи конкурс и по предложение на Съвета на нотариусите.

(3) Заповедта по ал. 2 писмено се съобщава на Нотариалната камара. Влязлата в сила заповед се обнародва в "Държавен вестник".

(4) При необходимост на повече от определените по ал. 1 нотариуси министърът на правосъдието може по свой почин или по предложение на Съвета на нотариусите да открие допълнителни места за нотариуси в съответния район.

(5) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2003 г.) Министърът на правосъдието разрешава преместване на вписан в регистъра на Нотариалната камара нотариус в друг съдебен район.

...

Уведомяване председателя на районния съд

Чл. 29. Нотариусът незабавно уведомява председателя на районния съд за всяка промяна в местонахождението на нотариалната кантора и на служебния си архив.

...

Запечатване и опис на служебния архив

Чл. 36. (1) С настъпването на основанията по чл. 35 нотариусът не може да извърши каквито и да са нотариални или други предвидени в закона действия и служебният архив се запечатва.

(2) Служебният архив се запечатва и разпечатва по разпореждане на председателя на районния съд, за което се изготвя протокол с опис.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 18 от 2003 г.) Условията и редът за запечатване, разпечатване и предаване на служебния архив се уреждат с наредба, издадена от министъра на правосъдието след съгласуване със Съвета на нотариусите.

(4) Принудително изпълнение или действия по охранително производство в помещение, вписано като нотариална кантора, може да се осъществяват само след като е извършено предаването на служебния архив на нотариуса.

...

Заместване на нотариус от друг нотариус

Чл. 47. (1) Нотариусът може да бъде заместван от друг нотариус от същия район. Отношенията между тях се уреждат с договор.

(2) Заместващият нотариус използва служебния архив на замествания, като поставя своя подпись и печат върху удостоверяван документ и отбелязва факта на заместването.

(3) Ако за времето на заместване се промени местонахождението на служебния архив на замествания нотариус, прилага се чл. 29.

(4) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2003 г.) Срокът на заместването по ал. 1 не може да бъде по-дълъг от две години считано от сключването на договора.

Заместване на нотариус от съдията по вписванията

Чл. 48. (1) (Изм. - ДВ, бр. 123 от 1997 г.) Когато нотариусът отсъства или не е в състояние да изпълнява функциите си и няма кой да го замества в района, той е длъжен да уведоми съдията по вписванията, който поема заместването му през това време за извършване на неотложни нотариални действия. В случая се прилага съответно чл. 47, ал. 2.

(2) Ако нотариусът не е осигурил достъп до необходимия за заместването му архив, за извършването на неотложни нотариални действия председателят на районния съд по искане на заинтересуваното лице постановява влизане в нотариалната кантора, отваряне на необходимия архив и извършване на нотариалното действие от съдията по вписванията.

ЗАКОН за отговорността на държавата и общините за вреди (Загл. изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г.), Обн., ДВ, бр. 60 от 5.08.1988 г., в сила от 1.01.1989 г., посл. изм. и доп., бр. 94 от 29.11.2019 г.

Чл. 1. (*) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., изм., бр. 30 от 2006 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконообразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконообразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2012 г.) Исковете по ал. 1 се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс, като местната подсъдност се определя по чл. 7, ал. 1.

Предявявање на иска

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 98 от 2012 г.) (1) (Предишен текст на чл. 7 – ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по чл. 1, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, от чито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Когато искът е предявен пред съд, който е ответник по иска, съдът изпраща делото на най-близкия родово компетентен административен, районен или окръжен съд. Делата се разглеждат като последна инстанция от съответния Върховен касационен съд или Върховен административен съд.

ЗАКОН за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции, Обн., ДВ, бр. 15 от 23.02.2010 г., изм. и доп., бр. 55 от 19.07.2011 г.

Глава втора, ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЕНИЕ И ИЗПРАЩАНЕ НА РЕШЕНИЯ ЗА КОНФИСКАЦИЯ ИЛИ ОТНЕМАНЕ

Раздел I, Условия и ред за признаване и изпълнение в Република България на решения за конфискация или отнемане, постановени в друга държава - членка на Европейския съюз

Подсъдност

Чл. 15. (1) Решение за конфискация или отнемане се признава от окръжния съд по местоживеещето или обичайното пребиваване на лицето, а за юридическото лице - по седалище, адрес на управление или адрес за кореспонденция, на територията на Република България.

(2) Решение за конфискация или отнемане на конкретно имущество или на парична сума се признава от окръжния съд по местонахождението на имуществото или по мястото на източника на доходи.

(3) Ако в подлежащото на конфискация или отнемане имущество са включени повече от един недвижим имот, решението се признава от окръжния съд по местонахождението на имота с най-висока данъчна оценка.

(4) Когато две или повече решения за конфискация или отнемане, постановени по отношение на едно и също лице или имущество, са изпратени за признаване едновременно до различни съдилища, компетентен да се произнесе по всички решения е съдът, който пръв е образувал производство.

(5) Ако не бъде установено местоживеещето или обичайното пребиваване на лицето, а за юридическото лице - седалището, адресът на управление или адресът за

кореспонденция на територията на Република България, компетентен да разгледа решението е Софийският градски съд.

Глава трета, ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЕНИЕ И ИЗПРАЩАНЕ НА РЕШЕНИЯ ЗА НАЛАГАНЕ НА ФИНАНСОВИ САНКЦИИ

Раздел I, Условия и ред за признаване и изпълнение в Република България на решения за налагане на финансови санкции, постановени в друга държава - членка на Европейския съюз

Подсъдност

Чл. 31. (1) Решението за налагане на финансови санкции се признава от окръжния съд по местоживеенето или обичайното пребиваване на лицето, а за юридическото лице - по седалище, адрес на управление или адрес за кореспонденция на територията на Република България.

(2) В случай че местоживеенето или обичайното пребиваване на лицето, а за юридическото лице - седалището, адресът на управление или адресът за кореспонденция, на територията на Република България не са посочени в удостовериението, решението за налагане на финансови санкции се признава от окръжния съд по посоченото в удостовериението местонахождение на имуществото или по място на източника на доходи на засегнатото лице.

(3) При определяне на подсъдността се прилага и чл. 15, ал. 4 и 5.

ЗАКОН за административните нарушения и наказания, Обн., ДВ, бр. 92 от 28.11.1969 г., посл. изм. и доп. бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 23.12.2021 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания

(ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.)

§ 45. Неприключилите до влизането в сила на този закон производства пред съд, чиято подсъдност се променя, се довършват от съда, пред който са образувани.

§ 46. Неприключилите до влизането в сила на този закон производства, образувани въз основа на мотивирано постановление по чл. 83б, чиято подсъдност се променя, се разглеждат от съдилищата, пред които са образувани.

ТЪРГОВСКИ ЗАКОН, Обн., ДВ, бр. 48 от 18.06.1991 г., в сила от 1.07.1991 г., посл. изм., бр. 104 от 8.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г.

Подсъдност

Чл. 20. По спорове, произтичащи от преки отношения с клон, исковете могат да се предявяват срещу търговеца и по седалището на клона.

...

Чл. 581. (1) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г.) Унищожен или изгубен складов запис се обез силва по реда на чл. 560 и следващите от Гражданския процесуален кодекс.

(2) След образуването на производство за обез силване притежателят на унищожения или изгубения запис може да иска от влогоприемателя да му издаде дубликат, като представи достатъчна гаранция. Ако влогоприемателят не е съгласен с размера на гаранцията, тя се определя от районния съд.

ЗАКОН за водите, Обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999 г., в сила от 28.01.2000 г., доп., бр. 13 от 16.02.2021 г.

Чл. 107. (1) Местната подсъдност на споровете по упражняване на сервитутите по тази глава се определя от местонахождението на господстващия и служещия имот.

(2) Обезщетенията по тази глава се определят според текущите пазарни цени.

ЗАКОН ЗА НАСЛЕДСТВОТО, Обн., ДВ, бр. 22 от 29.01.1949 г., в сила от 29.04.1949 г., посл. бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г.

Чл. 27. (1) Лицето, в което се намира едно саморъчно завещание, трябва веднага след като узнае за смъртта на завещателя, да иска обявяването му от нотариуса.

(2) Всеки заинтересуван може да иска от районния съдия по мястото, където е открито наследството, да определи срок за представяне на завещанието, за да бъде то обявено от нотариуса.

Чл. 67. (1) (Попр. - ДВ, бр. 41 от 1949 г.) Кредиторите на наследството и заветниците могат в тримесечен срок от приемането му да искат отделяне на имуществото на наследодателя от имуществото на наследника.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 34 от 2000 г., в сила от 01.01.2001 г.) Това отделяне се извършва за недвижимите имоти чрез вписване в партидите на недвижимите имоти на наследодателя по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър, а за движимостите - чрез молба до районния съдия, която се вписва по реда на чл. 49, ал. 1.

ЗАКОН за защита от домашното насилие (Загл. изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.), Обн., ДВ, бр. 27 от 29.03.2005 г., посл. изм., бр. 101 от 27.12.2019 г.

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Компетентен да наложи мярка за защита е районният съд по постоянния или настоящия адрес на пострадалото лице.

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Когато молбата съдържа данни за пряка, непосредствена или последваща опасност за живота или здравето на пострадалото лице, районният съд в закрито заседание без призоваване на страните издава заповед за незабавна защита в срок до 24 часа от получаването на молбата.

ЗАКОН ЗА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА И ДОГОВОРИТЕ, Обн., ДВ, бр. 275 от 22.11.1950 г., в сила от 1.01.1951 г., посл. изм. и доп. бр. 102 от 1.12.2020 г., в сила от 02.06.2021 г.

Чл. 97. Ако задължението е да се предаде нещо и кредиторът е в забава, дължникът може да се освободи, като предаде дължимото за пазене в подходящо място, определено от районния съд по местоизпълнението. Пари, ценни книжа и ценности могат да се оставят за пазене в банка по местоизпълнението и без разрешение от съда.

СЕМЕЕН КОДЕКС, Обн., ДВ, бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., посл. изм. и доп., бр. 103 от 4.12.2020 г.

Чл. 6. (1) Брак може да склучи лице, навършило осемнадесет години.

(2) По изключение, ако важни причини налагат това, брак може да склучи и лице, навършило шестнадесет години, с разрешение на районния съдия по постоянния адрес на лицето. Ако и двамата встъпващи в брак са непълнолетни и имат различен постоянен адрес, разрешението се дава от районния съдия по адреса на единия от встъпващите в брак по техен избор.

(3) Районният съдия изслушва двамата встъпващи в брак, родителите или попечителя на непълнолетния. Мнението на пълнолетния встъпващ в брак, на родителите или на попечителя може да бъде дадено и в писмена форма с нотариално заверен подпись.

(4) С встъпването в брак непълнолетният става дееспособен, но може да се разпорежда с недвижим имот само с разрешение на районния съдия по постоянния адрес на непълнолетния.

Чл. 123. (1) Родителските права и задължения се упражняват в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно. Когато родителят е действал сам, той е длъжен да уведоми другия родител.

(2) Упражняването на родителските права и задължения се извършва по общо съгласие на родителите. При разногласие те могат да се обърнат към медиатор или да предявят иск пред районния съд по настоящия адрес на детето, който решава спора след изслушване на родителите, а при необходимост - и на детето. Решението на съда може да се обжалва по общия ред.

Чл. 124. (1) Детето има право да бъде отглеждано и възпитавано по начин, който да осигурява неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие.

(2) Детето има право на лични отношения с родителите си, освен ако съд е постановил друго.

(3) При разногласие между родител и дете то може лично да се обърне към дирекция "Социално подпомагане" за съдействие. Ако детето е навършило четиринаесет години и разногласието е по съществени въпроси, то може да се обърне чрез дирекцията за решаване на спора пред районния съд по настоящия му адрес. Решението може да се обжалва по общия ред.

Чл. 126. (1) Родителите и ненавършилите пълнолетие деца живеят заедно, освен ако важни причини налагат да живеят отделно.

(2) Когато детето се отклони или бъде отклонено от местоживеенето си, районният съд по настоящия адрес на родителя по негово искане постановява връщане на детето, след като го изслуша. Определението на съда може да се обжалва пред окръжния съд, но обжалването не спира изпълнението. Връщането на детето се осъществява по административен ред.

(3) Ако съдът установи наличието на важни причини по ал. 1, той отказва връщането на детето при родителя и уведомява дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, която предприема незабавно мерки за закрила.

Чл. 127. (1) Когато родителите не живеят заедно, те могат да постигнат съгласие относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му. Те могат да поискат от районния съд по настоящия адрес на детето да утвърди споразумението им. Споразумението им сила на изпълнително основание по чл. 404, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс.

(2) Ако родителите не постигнат споразумение по ал. 1, спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и издръжката му съгласно чл. 59, 142, 143 и 144. Решението може да се обжалва по общия ред.

(3) По искане на родителя съдът определя привременни мерки в интерес на детето, след като поисква становище от дирекция "Социално подпомагане". Определението не подлежи на обжалване, но може да се изменя от същия съд.

(4) Съдът може да приложи защитните мерки по чл. 59, ал. 8.

Чл. 127а. (Нов - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.) (1) Въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите.

(2) Когато родителите не постигнат съгласие по ал. 1, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

Чл. 128. (1) Дядото и бабата могат да поискат от районния съд по настоящия адрес на детето да определи мерки за лични отношения с него, ако това е в интерес на детето. Това право има и детето.

...

Чл. 130. (1) Родителите управляват имуществото на детето в негов интерес и с грижата на добър стопанин.

(2) Доходите от имуществото на детето, които не са необходими за негови нужди, могат да се използват за задоволяване на потребности на семейството.

(3) Извършването на действия на разпореждане с недвижими имоти, с движими вещи чрез формална сделка и с влогове, както и с ценни книги, принадлежащи на детето, се допуска с разрешение на районния съд по настоящия му адрес, ако разпореждането не противоречи на интереса на детето.

Чл. 133. (1) Производството за ограничаване и за лишаване от родителски права се образува по искане на другия родител, на прокурора или на дирекция "Социално подпомагане" пред районния съд по настоящия адрес на детето.

ЗАКОН ЗА АДВОКАТУРАТА, Обн., ДВ, бр. 55 от 25.06.2004 г., посл. изм. и доп., бр. 17 от 26.02.2021 г.

66. (2) Непаричната вноска, направена от съдружник, заедно с оценката и, направена от лицензиран оценител, се описват подробно в учредителния договор. Когато непаричната вноска има за предмет недвижим имот или вещно право върху недвижим имот, нотариално заверено извлечение от договора се представя за вписване в службата по вписванията при районния съд по местонахождение на недвижимия имот.

ЗАКОН ЗА КАДАСТЪРА И ИМОТНИЯ РЕГИСТЪР, Обн., ДВ, бр. 34 от 25.04.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., посл. доп., бр. 16 от 23.02.2021 г.

Чл. 58а. (Нов - ДВ, бр. 36 от 2004 г., в сила от 31.07.2004 г.) (1) Създава се Агенция по вписванията като изпълнителна агенция към министъра на правосъдието, която е юридическо лице със седалище София и със служби по вписванията в седалищата на районните съдилища.

(2) Службите по вписванията са териториални звена на Агенцията по вписванията.

Чл. 58б.

(2) Службата по вписванията в съдебния район на съответния районен съд:

1. извършва вписвания, отбелязвания и заличавания по разпореждане на съдията по вписванията;

2. подготвя и предава на Агенцията по вписванията информацията по ал. 1, т. 4;
3. прави справки и издава удостоверения за вписванията;
4. изпълнява дейности, свързани със създаването на имотния регистър, определени с наредбата по чл. 5, ал. 3.

ЗАКОН ЗА ЗАКРИЛА НА ДЕТЕТО, Обн., ДВ, бр. 48 от 13.06.2000 г., посл. изм. и доп. бр. 99 от 20.11.2020 г.

Чл. 27. (1) (Иzm. - ДВ, бр. 120 от 2002 г., в сила от 01.01.2003 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 01.07.2020 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето.

(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) В едномесечен срок от издаването на заповедта по ал. 1 дирекция "Социално подпомагане" прави искане до районния съд по настоящия адрес на:

1. детето - при спешни мерки;
2. родителите - във всички останали случаи.

Чл. 28. (1) (Доп. - ДВ, бр. 36 от 2003 г., изм., бр. 38 от 2006 г., изм. и доп., бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.) Исканията за настаняване на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа са подсъдни на районния съд по настоящия адрес на детето....

Чл. 30. (1) (Иzm. - ДВ, бр. 38 от 2006 г., бр. 14 от 2009 г.) Настаняването се прекратява от районния съд по искане на приемното семейство, на семейството на роднини или близки, на дирекция "Социално подпомагане", на родителите на детето или на прокурора, освен в случаите по чл. 29, т. 4, 5, 7, 10 и 11.

(2) (Иzm. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Прекратяване на настаняването може да се извърши временно от дирекция "Социално подпомагане" до произнасянето на съда. В този случай дирекция "Социално подпомагане" може да вземе решение относно бъдещото отглеждане и възпитание на детето или да приеме друга временна мярка за закрила, ако по този начин се осигурява най-добрият интерес на детето.

(3) Решението на районния съд може да се обжалва пред окръжния съд. Обжалването не спира изпълнението. Решението на окръжния съд е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

(4) Решението за прекратяване на настаняването се изпълнява по административен ред.

...

Чл. 33. (1) (Иzm. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) Приемното семейство и семейството на роднини или близки са задължени да дават сведения на родителите за детето и да им съдействат за личните им отношения с него. Ако такива отношения са в интерес на детето, районният съд се произнася по техния режим с определение.

ЗАКОН за управление на етажната собственост, Обн., ДВ, бр. 6 от 23.01.2009 г., в сила от 1.05.2009 г., посл. изм. бр. 14 от 17.02.2021 г., в сила от 17.02.2021 г.

Чл. 40. (1) Всеки собственик може да иска отмяна на незаконообразно решение на общото събрание.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 57 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 26 от 2016 г.) Молбата се подава пред районния съд по местонахождението на етажната собственост в 30-дневен срок от получаването на решението по реда на чл. 16, ал. 7.

Чл. 42. (1) Молбата се разглежда по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(2) С решението си съдът оставя в сила или отменя решението на общото събрание.

Чл. 43. (1) Всеки собственик може да иска отмяна на незаконосъобразен акт на управителния съвет (управителя).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 57 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 26 от 2016 г.) Молбата се подава пред районния съд по местонахождението на етажната собственост в 14-дневен срок от получаването му по реда на чл. 16, ал. 7.

(3) Молбата се разглежда по реда на Гражданския процесуален кодекс.

ЗАКОН за особените залози, Обн., ДВ, бр. 100 от 22.11.1996 г., в сила от 1.04.1997 г., посл. изм. бр. 102 от 31.12.2019 г., в сила от 31.12.2019 г.

Чл. 41. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 1.01.2022 г. - изм., бр. 65 от 2018 г., бр. 102 от 2019 г.) След набиране на достатъчна сума и ако окончателният списък по чл. 39, ал. 4 е изгответ, депозитарият извършва разпределение, което съобщава на залогодателя, дълъжника и лицата по чл. 40, ал. 1, като го обявява в съответния регистър.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., бр. 105 от 2016 г., в сила от 1.01.2022 г. - изм., бр. 65 от 2018 г., бр. 102 от 2019 г.) Разпределението подлежи на обжалване пред районния съд по местожителството на залогодателя в 7-дневен срок от обявяването му в съответния регистър. Районният съд се произнася по жалбите в открито заседание. Решението на съда подлежи на обжалване по реда на чл. 278 от Гражданския процесуален кодекс.

Закон за жилищностроителните кооперации, Обн., ДВ, бр. 55 от 14.07.1978 г., посл. изм. бр. 59 от 26.05.1998 г.

Чл. 26. (1) Общото събрание се свиква от управителния съвет. То може да се свика и от контролния съвет, ако управителният съвет не стори това, след като е бил поканен от него.

(2) Общото събрание може да бъде свикано и по искане на една трета от членовете на жилищностроителната кооперация. Искането се отправя писмено до управителния съвет. Ако управителният съвет не свика събранието в двуседмичен срок от поискването, то се свиква от контролния съвет в нов двуседмичен срок.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1992 г.) Когато общото събрание не бъде свикано в сроковете по предходните алинеи, то се свиква с решение на районния съд.

(4) Общото събрание се свиква с писмена покана, връчена на всички членове най-малко седем дни преди събранието. Поканата трябва да съдържа дневния ред, датата и мястото на събранието.

...

Чл. 36. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1992 г.) Когато управителният съвет не свика общото събрание на жилищностроителната кооперация в срока по ал. 1 на предходния член, то се свиква с решение на районния съд по искане на който и да е член на кооперацията.

(2) Ако общото събрание не вземе решение по въпросите, посочени в ал. 1 на предходния член, решение по тях се взема от районния съд по молба на някои от членовете на кооперацията.

...

Чл. 39. Решенията на общото събрание на жилищностроителната кооперация, взети в нарушение на закона или устава, се отменят от районния съд.

Чл. 40. (1) Молбата за отменяване се подава в двуседмичен срок от деня на вземане на решението, съответно от утвърждаването му, а за непоканените на събранието - от деня на узнаването.

(2) Към подадената молба може да се присъедини всеки от останалите членове и да я поддържа даже ако подателят ѝ я оттегли.

(3) Районният съд до произнасяне по делото може да спре изпълнението на решението на общото събрание.

Чл. 41. (1) Общото събрание не може да пререшава въпроси, решени от съда, освен при нововъзникнали обстоятелства.

(2) Когато общото събрание не се съобрази с разпоредбата на предходната алинея, съдът, по молба на кооператор, подадена в срока по чл. 40, ал. 1, отменя решението на общото събрание. В този случай съдът може да постанови да не бъде открито или да бъде спрямо финансирането на строежа за срок до три месеца.

Чл. 42. (1) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г.) Решението на районния съд подлежи на въззвинено обжалване пред окръжния съд, чието решение е окончателно.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г.) Когато съдът в случаите по ал. 1 отмени решението за изключване на член на жилищностроителна кооперация, приетият на негово място се счита за освободен, а кооперацията в едномесечен срок е длъжна да му изплати направените вноски.

ЗАКОН за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните (Загл. изм. - Изв., бр. 11 от 1961 г.), Обн., Изв., бр. 13 от 14.02.1958 г., посл. изм., бр. 101 от 27.12.2019 г.

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 53 от 1975 г., бр. 110 от 1996 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) По отношение на родителите или на лицата, които ги заместват, за които при разглеждане на възпитателното дело се установи, че не полагат достатъчно грижи за възпитанието на децата си и те са извършили деяния по чл. 11, ал. 1, се налага една от следните мерки:

1. предупреждение;
2. задължаване да посещават специално организирани беседи и консултации по въпросите на възпитанието;
3. глоба в размер от 50 до 1000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) Мерките по ал. 1 се налагат от местните комисии в състава по чл. 11, ал. 2, разглеждал възпитателното дело.

(3) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) По искане на лицата по ал. 1 председателят на местната комисия може да замени глобата с полагане на безвъзмезден труд в полза на обществото, като продължителността на полагания труд се съобразява с размера на наложената глоба и не може да бъде повече от 160 часа. Работата, която трябва да бъде извършена, редът, начинът и времето за извършване се определят от кмета на общината (района или кметството), като се вземат предвид възрастта, образоването,

професията, семейното положение, здравословното състояние, работното време на родителя или лицето, което го замества, и други обстоятелства, които са от значение за изпълнението на мярката.

(4) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) При налагане на мярката по ал. 1, т. 2 се определят срокът и редът за посещаване на беседи и консултации. При констатирани повече от две отсъствия по неуважителни причини се уведомява секретарят на местната комисия.

(5) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) Решението, с което е наложена мярка по ал. 1, т. 2 или 3, може да се обжалва в 14-дневен срок пред районния съд по реда на чл. 24.

(6) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) Когато поведението на родителите или на лицата, които ги заместват, съставлява престъпление, местната комисия изпраща материалите на прокурора.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 75 от 1988 г., предишна ал. 3, бр. 66 от 2004 г., изм., бр. 47 от 2009 г., в сила от 1.10.2009 г.) Когато поведението на родителя представлява опасност за личността, възпитанието, здравето или имуществото на детето или родителят по обективни причини не е в състояние да упражнява родителските си права, местната комисия прави предложение по чл. 131, 132 и 134 от Семейния кодекс до районния съд за вземане на съответни мерки.

...

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 1996 г., бр. 66 от 2004 г.) (1) След като разгледа възпитателното дело и вземе предвид личностните особености на извършителя, неговата възраст, здравословното му състояние, физическото и психическото му развитие, семейната среда, образоването и възпитанието, характера и тежестта на деянието, мотивите и обстоятелствата, при които е извършено, направен ли е опит за отстраняване на причинените вреди, последващо поведение на извършителя, предишни прояви и налагани мерки и наказания, както и други обстоятелства, които имат значение в конкретния случай, местната комисия в състава по чл. 11, ал. 2 постановява решение, с което:

1. налага възпитателна мярка по чл. 13, ал. 1, т. 1 - 10 и 12;
2. прави предложение до районния съд за налагане на възпитателна мярка по чл. 13, ал. 1, т. 11 или 13;
3. предава материалите на прокурора, когато смята, че извършеното деяние е престъпление, освен в случаите, когато непълнолетният е освободен от наказателна отговорност по чл. 61 от Наказателния кодекс;
4. прекратява възпитателното дело, когато установи, че не е извършена противообществена проява или че тя не е извършена от малолетния или от непълнолетния, или че извършеното деяние е явно незначително.

(2) Решението по ал. 1 се изготвя в писмена форма с мотиви, подписва се от членовете на състава и се обявява на същото заседание. Особеното мнение на член от състава се мотивира писмено, подписва се от него и е неразделна част от решението.

(3) Възпитателното дело се изпраща в тридневен срок на районния съд, ако решението е по ал. 1, т. 2.

...

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 1979 г., бр. 75 от 1988 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 66 от 2004 г.) Непълнолетният, неговите родители, родителите на малолетния или лицата, които ги заместват, или лицата, които защитават неговите права и законни интереси, могат в 14-дневен срок да обжалват пред районния съд решението, с което са наложени възпитателни мерки по чл. 13, ал. 1, т. 3 - 10 и 12.

Чл. 24. (Отм. - ДВ, бр. 110 от 1996 г., нов, бр. 66 от 2004 г.) (1) Съдът образува дело и го насрочва в 14-дневен срок от постъпване на жалбата по чл. 23.

(2) След образуване на делото съдът незабавно изиска от председателя на местната комисия възпитателното дело.

(3) Районният съд разглежда делото еднолично в съдебно заседание при закрити врата с призоваване на малолетния или на нестъпнолетния, родителите или лицата, които ги заместват, лицата, които защитават неговите права и законни интереси и председателя на състава, постановил решението за налагане на възпитателна мярка.

(4) Съдът може да събира нови доказателства.

(5) След изслушване на лицата по ал. 3 съдът се произнася в тридневен срок с мотивирано решение, с което:

1. потвърждава решението на местната комисия;

2. отменя решението и налага друга възпитателна мярка по този закон;

3. отменя решението и изпраща делото на прокурора, когато деянието съставлява престъпление;

4. отменя решението и прекратява делото, когато установи, че не е извършена противообществена проява или че тя не е извършена от малолетния или от нестъпнолетния, или че извършеното деяние е явно незначително.

(6) Решението е окончателно и препис от него се изпраща на лицата по ал. 3.

(7) След приключване на производството делото се връща на председателя на местната комисия за привеждане в изпълнение на влязлото в сила решение.

Чл. 24а. (Нов - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) (1) В случаите по чл. 21, ал. 1, т. 2 районният съд насрочва делото по предложението на местната комисия в 14-дневен срок от постъпването му.

(2) Районният съд разглежда делото еднолично в съдебно заседание при закрити врата с призоваване на малолетния или на нестъпнолетния, родителите или лицата, които ги заместват, лицата, които защитават неговите права и законни интереси, и прокурор от съответната районна прокуратура.

(3) Съдът може да събира нови доказателства.

(4) След изслушване на лицата по ал. 2 съдът се произнася в 7-дневен срок с мотивирано решение, а по т. 3 и 4 - съответно с определение, с което:

1. налага възпитателна мярка по чл. 13, ал. 1, т. 11 или 13;

2. налага друга възпитателна мярка;

3. прекратява делото и го изпраща на прокурора в случаите по чл. 21, ал. 1, т. 3;

4. прекратява делото в случаите по чл. 21, ал. 1, т. 4.

(5) Решението, с което се налага възпитателна мярка по чл. 13, ал. 1, т. 11 или 13, може да бъде обжалвано или протестирано пред съответния окръжен съд от лицата по ал. 2 в 14-дневен срок от постановяването му.

...

Чл. 31. (Предишн чл. 12, изм. - Изв., бр. 11 от 1961 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 1996 г., бр. 66 от 2004 г.) Педагогическият съвет с участието на прокурор и представител на местната комисия, предложила възпитателната мярка по чл. 13, ал. 1, т. 11 или 13, в края на всяка учебна година прави оценка на поведението на ученика и на постигнатите резултати от възпитанието и обучението му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 53 от 1975 г., бр. 75 от 1988 г., бр. 110 от 1996 г., отм., бр. 66 от 2004 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 53 от 1975 г., изм. и доп., бр. 110 от 1996 г., доп., бр. 66 от 2004 г.) Престоят във възпитателното училище-интернат и в социално-педагогическия интернат може да бъде прекратен по изключение и преди края на учебната година по предложение на съответната местна комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и нестъпнолетните или по здравословни причини с протокол на лекарска консултативна комисия.

(4) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2004 г.) В случаите по ал. 3 и когато оценката по ал. 1 е положителна, въз основа на доклада на педагогическия съвет местната комисия прави предложение до районния съд по местонахождението на възпитателното заведение за прекратяване изгълнението на наложената възпитателна мярка. Към предложението се прилага възпитателното дело.

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 1996 г., предишна ал. 4, изм., бр. 66 от 2004 г.) Районният съд се произнася еднолично в закрито заседание в тридневен срок с мотивирано решение, с което прекратява изгълнението на възпитателната мярка по чл. 13, ал. 1, т. 11 или 13 или оставя без уважение направеното предложение. Решението е окончателно.

ЗАКОН за защита от домашното насилие (Загл. изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.), Обн., ДВ, бр. 27 от 29.03.2005 г., посл. изм., бр. 101 от 27.12.2019 г.

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Компетентен да наложи мярка за защита е районният съд по постоянния или настоящия адрес на пострадалото лице.

...

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Решението може да се обжалва пред окръжния съд в 7-дневен срок от връчването му. Жалбата се подава чрез съда, постановил решението, с препис за другата страна.

(2) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) При подаване на жалбата не се внася държавна такса.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Обжалването не спира изгълнението на заповедта.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Районният съд изпраща препис от жалбата с приложенията на другата страна, която в тридневен срок от получаването им може да направи възражения, както и да посочи нови доказателства. След изтичане на този срок жалбата заедно с приложенията и възраженията се изпраща на окръжния съд.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Окръжният съд разглежда жалбата в 14-дневен срок в закрито заседание с призоваване на страните по реда на чл. 12 и се произнася с решение по същество, с което оставя в сила, отменя или изменя обжалваното решение. Когато изменя заповедта, съдът издава нова заповед.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Решението на окръжния съд е окончателно.

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Когато молбата съдържа данни за пряка, непосредствена или последваща опасност за живота или здравето на пострадалото лице, районният съд в закрито заседание без призоваване на страните издава заповед за незабавна защита в срок до 24 часа от получаването на молбата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Заповедта по ал. 1 се връчва на страните и се изпраща служебно до районното управление на Министерството на вътрешните работи.

(3) Когато от данните по делото е видно, че е необходимо да се предприемат мерки по Закона за закрила на детето, съдът уведомява директора на дирекция "Социално подпомагане".

(4) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) Съдът насрочва открито съдебно заседание в срок не по-късно от един месец, като заедно с призовката и преписа от молбата с приложението съобщава на ответника задължението му за представяне на доказателства.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) В случаите по чл. 8, т. 2 и 4 се призовава и пострадалото лице.

(6) При необходимост призовката се връчва със съдействието на полицейските органи или на кмета.

ЗАКОН за омбудсмана, Обн., ДВ, бр. 48 от 23.05.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., посл. изм. и доп., бр. 20 от 6.03.2018 г.

Чл. 32. Административното наказание по чл. 29 - 31 се налага от съответния районен съд. Актът, с който се установява административното нарушение, се съставя от длъжностно лице, определено от омбудсмана, и се изпраща на съответния районен съд.

...

Чл. 35. (1) Районният съд разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което налага предвиденото в този закон административно наказание, или оправдава лицето, чието наказване е поискано.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г.) Решението по ал. 1 подлежи на касационно обжалване пред окръжния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Касационна жалба може да подаде и омбудсманът.

ЗАКОН за лицата и семейството, Обн., ДВ, бр. 182 от 9.08.1949 г., в сила от 10.09.1949 г., бр. 120 от 29.12.2002 г.

I. ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

1. Всяко лице, от момента на раждането си, придобива способността да бъде носител на права и задължения.

2. С навършване на 18-годишна възраст лицата стават пълнолетни и напълно способни чрез своите действия да придобиват права и да се задължават.

3. Лицата, които не са навършили 14-годишна възраст, са малолетни.

Вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители - родители или настойници.

4. Лицата от 14 години до навършване на 18-годишна възраст са непълнолетни.

Те извършват правни действия със съгласието на техните родители или попечители, но те могат сами да сключват обикновени дребни сделки за задоволяване на текущите им нужди и да разполагат с това, което са придобили със своя труд.

5. (Изм. - Изв., бр. 89 от 1953 г.) Непълнолетните и пълнолетните, които поради слабоумие или душевна болест не могат да се грижат за своите работи, се поставят под пълно запрещение и стават недееспособни.

Пълнолетните с такива страдания, чието състояние не е така тежко, за да бъдат поставени под пълно запрещение, се поставят под ограничено запрещение.

За правните действия на лицата по ал. 1 се прилага чл. 3, ал. 2, а за правните действия на лицата по ал. 2 се прилага чл. 4, ал. 2.

6. (Изм - Изв, бр. 15 от 1953 г., попр., бр. 16 от 1953 г., изм., ДВ, бр. 41 от 1985 г., отм, бр. 20 от 1990 г.).

7. (Изм. и доп. - Изв., бр. 90 от 1956 г., отм., ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 1.01.2000 г.).

8. Когато някой изчезне и няма сведения за него, районният съд, по молба на заинтересованите или по искане на прокурора, назначава лице, което да го представлява, да извършва всякакви действия на управление и да взема всички други мерки за запазване на неговите интереси.

Представителят се назначава предпочтително измежду роднините или близките на отсъстващия.

Ако отсъстващият има законен представител, друг представител не се назначава.

Когато отсъстващият има гълномощник, представител се назначава само за онези работи, които гълномощникът няма право да извърши.

9. Ако отсъствието продължи повече от една година, съдът, по искане на заинтересованите или на прокурора, обявява лицето за отсъствуващо.

10. Лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъствуващ по времето, за което се отнася последното известие за него, могат да искат от съда да бъдат въведени във временно владение на имотите му.

От деня на въвода гълномощието и представителството, ако има такива, се прекратяват.

11. (Ал. 1, изм. - Изв., бр. 89 от 1953 г.) Въведените във владение имат право да управляват имотите на отсъствуващия, да го представляват пред съд и пред други места и лица и да се ползват от приходите на имотите му.

Те не могат да отчуждават, да *ипотекират*, да залагат имотите или да извършват други действия на разпореждане, освен в случаите на нужда, или при очевидна полза за отсъствуващия, и то с разрешение на районния съд.

...

IV. ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

163. Когато районният съд трябва да вземе предварително решение и като орган по настойничеството, той разрешава въпроса едновременно.

ЗАКОН за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, Обн., ДВ, бр. 26 от 29.03.2011 г., изм., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г.

Чл. 3. (1) Искът за установяване на трудов и осигурителен стаж се предявява пред районния съд по постоянния адрес на ищеща.

(2) Искът за установяване на трудов стаж се предявява срещу работодателя и съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, ако работодателят е прекратил дейността си и няма правоприемник - само срещу съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт.

(3) Искът за установяване на осигурителен стаж се предявява срещу съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт.

ЗАКОН за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, Обн., ДВ, бр. 96 от 29.10.2004 г., в сила от 30.11.2004 г., изм. и доп., бр. 26 от 22.03.2020 г., в сила от 22.03.2020 г.

Чл. 30. (1) (Изм. – ДВ, бр. 53 от 2014 г., бр. 65 от 2018 г.) В срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице:

1. издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10;

2. внася преписката за решаване от съответния районен съд, като уведомява за това съответния прокурор:

а) в случаите по чл. 21, т. 11 – 15;

б) когато противообществената проява по чл. 21, т. 1 – 10 е извършена повторно;

в) когато противообществената проява по чл. 21 е извършена от непълнолетен на възраст от 16 до 18 години;

Чл. 31. (1) (Изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г.) В случаите по чл. 30, ал. 1, т. 2 в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 нарушителят се довежда пред съдия от районния съд, в района на който е извършена противообществената проява.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 19 от 2009 г.).

Чл. 31а. (Нов - ДВ, бр. 19 от 2009 г.) (1) Когато противообществената проява по този закон е извършена в чужбина, актът за установяване на нарушението се съставя от полицейски служители в Националния информационен център по чл. 3 в срок два месеца от получаване на материалите по случая, но не по-късно от три месеца от извършването на противообществената проява.

(2) Актът за установяване на нарушението се завежда в специален регистър в деловодството.

(3) За установяване на противообществени прояви по този закон, извършени в чужбина, съставителят на акта може да използва предоставените материали от установилия нарушението чуждестранен орган.

(4) Съставителят на акта прилага към съставения акт документите по чл. 27 и предоставените материали от установилия нарушението чуждестранен орган.

(5) В срока по чл. 30, ал. 1 съставителят на акта внася преписката за решаване от съдия от Софийския районен съд.

Чл. 32. (1) (Изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г.) В случаите по чл. 30, ал. 1, т. 2 съдия от съответния районен съд разглежда преписката еднолично, в открито съдебно заседание, не по-късно от 24 часа от получаването ѝ.

(2) (Нова - ДВ, бр. 65 от 2018 г.) За разглеждането на преписката районният съд уведомява прокурора.

ЗАКОН за административните нарушения и наказания, Обн., ДВ, бр. 92 от 28.11.1969 г., посл. изм. и доп. бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 23.12.2021 г.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Административното наказание по чл. 13, ал. 2 се налага от районния съд, в района на който е извършено или довършено административното нарушение, за което е предвидено съответното наказание, а за нарушенията, извършени в чужбина – от Софийския районен съд.

...

Чл. 58а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Когато за административното нарушение е предвидено да се налага безвъзмезден труд в полза на обществото, длъжностното лице по чл. 37, ал. 1 изпраща преписката на

административнонаказващия орган, който я внася за решаване в съответния районен съд в тридневен срок от получаването ѝ.

Чл. 58б. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Районният съд разглежда преписката в състав само от съдия и в открито съдебно заседание.

...

Чл. 59. (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1992 г., бр. 110 от 1996 г., изм. и доп., бр. 11 от 1998 г., изм., бр. 25 от 2002 г., доп., бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 77 от 2012 г., в сила от 9.10.2012 г., изм. и доп., бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г.) (1) Актовете по чл. 58д подлежат на обжалване или протестиране пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд.

Чл. 60. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г.) (1) Обжалването и протестирането на актовете по чл. 58д става чрез наказващия орган, който ги е издал. В жалбата или протеста се посочват всички доказателства, на които жалбоподателят или прокурорът се позовава.

(2) В 7-дневен срок от получаване на жалбата или протеста наказващият орган ги изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания или протестиран акт, както и електронен адрес, на който да бъде призоваван.

Чл. 61. (1) (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г.) При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели.

(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г.) В производството пред районния съд страните могат да се представляват от:

1. адвокат;

2. съпруг, възходящ или низходящ роднина на нарушителя, на поискалия обезщетение или на собственика на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител;

3. юрисконсулт или друг служител с юридическо образование в наказващия орган при учрежденията, предприятията, организацията, юридическите лица и едноличните търговци.

...

Чл. 63. (Доп. - ДВ, бр. 28 от 1982 г., изм., бр. 59 от 1998 г., бр. 30 от 2006 г., доп., бр. 10 от 2011 г., бр. 94 от 2019 г., изм., бр. 109 от 2020 г.) (1) Районният съд разглежда делото в състав от един съдия и се произнася с решение.

(2) С решението си съдът може да:

1. отмени акта по чл. 58д;

2. отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание;

3. отмени акта по чл. 58д и да прекрати административнонаказателното производство;

4. измени акта по чл. 58д;

5. потвърди акта по чл. 58д.

(3) Съдът отменя акта по чл. 58д, когато:

1. при издаването му е допуснато неправилно приложение на материалния закон;
2. в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

(4) Съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съдът се произнася и по въпроса за веществените доказателства, отнетите вещи в полза на държавата и разносните по делото.

(5) Съдът може да отмени наказателното постановление и само в някои негови части.

(6) Съдът отменя акта по чл. 58д и прекратява административнонаказателното производство, когато това е предвидено в закон.

(7) Съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да:

1. приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението;
2. намали размера на наложеното административно наказание или да го замени с по-леко по вид от предвидените за същото нарушение;
3. замени наложеното административно наказание с по-леко по вид в случаите по чл. 15, ал. 2;
4. намали размера на наложената имуществена санкция;
5. отмени или измени акта по чл. 58д в частта относно прилагането на чл. 20 и 21 или разпореждането с веществените доказателства;
6. намали или увеличи размера на обезщетението.

(8) Съдът може да увеличи размера на определеното обезщетение само ако има съответна жалба от лицето, поискало обезщетение.

(9) Съдът потвърждава акта по чл. 58д, когато не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

...

Чл. 63б. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Районният съд може да проведе съкратено съдебно производство:

1. когато наказателното постановление е обжалвано само в частта за вида или размера на административното наказание или размера на имуществената санкция, или за отнетите в полза на държавата вещи или разпореждането с веществените доказателства, или за размера на присъденото обезщетение и нарушителят, единоличният търговец или юридическото лице признава фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти;

2. в случаите по чл. 79б, ал. 3.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 искане за провеждане на съкратено съдебно производство може да се направи:

1. с жалбата, като в този случай съдът призовава само страните по делото;
2. в съдебно заседание, най-късно до даване ход на съдебното следствие.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 съдът с определение обявява, че при постановяване на решението ще ползва признанието, без да събира доказателства за фактите, изложени

в обстоятелствената част на наказателното постановление. Съдът в мотивите на решението приема за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, като се позовава на направеното признание и на доказателствата, които го подкрепят.

(4) В случаите по ал. 1, т. 2 съдът с определение обявява, че при постановяване на решението ще приема за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление. Съдът в мотивите на решението приема за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, като се позовава на доказателствата, които го подкрепят.

(5) В случаите по ал. 1, т. 1 районният съд може да:

1. измени наказателното постановление, като:

а) намали размера на наложеното административно наказание или да го замени с по-леко по вид от предвидените за същото нарушение;

б) замени наложеното административно наказание с по-леко по вид в случаите по чл. 15, ал. 2;

в) намали размера на наложената имуществена санкция;

г) отмени или измени наказателното постановление в частта относно прилагането на чл. 20 и 21 или разпореждането с веществените доказателства;

д) намали или увеличи размера на обезщетението;

2. потвърди наказателното постановление;

3. отмени наказателното постановление и да прекрати административноннаказателното производство, когато това е предвидено в закон.

(6) В случаите по ал. 1, т. 2 районният съд може да:

1. измени наказателното постановление, като:

а) намали размера на наложеното административно наказание временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност;

б) отмени или измени наказателното постановление в частта относно прилагането на чл. 20 и 21 или разпореждането с веществените доказателства;

в) намали или увеличи размера на обезщетението;

2. потвърди наказателното постановление;

3. отмени наказателното постановление и да прекрати административноннаказателното производство, когато това е предвидено в закон – в частта относно наложено друго по вид административно наказание, наред с глобата, разпореждането с веществените доказателства, отнетите вещи в полза на държавата или присъденото обезщетение.

(7) Съдът може да увеличи размера на определеното обезщетение по ал. 5, т. 1, буква "д" или по ал. 6, т. 1, буква "в" само ако има съответна жалба от лицето, поискало обезщетение.

(8) Доколкото в ал. 1 – 7 няма особени правила, прилагат се общите правила

Чл. 63в. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

...

Чл. 63д. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните

имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

...

§ 45. Неприключилите до влизането в сила на този закон производства пред съд, чиято подсъдност се променя, се довършват от съда, пред който са образувани.

ЗАКОН за опазване на селскостопанското имущество, Обн., ДВ, бр. 54 от 12.07.1974 г., в сила от 1.10.1974 г., посл. изм. бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г.

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 1984 г.) Определянето на обезщетение и налагането на административно наказание за причинени вреди на селскостопанско имущество се извършват от административнонаказващия орган с наказателно постановление, по отношение на което, доколкото не е предвидено друго в този закон, се прилагат разпоредбите на глава трета от Закона за административните нарушения и наказания с изключение на чл. 56.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 1984 г.) Когато няма основание за налагане на административно наказание, определянето на обезщетение за причинени вреди става със заповед на административнонаказващия орган, която може да бъде обжалвана по реда на Гражданския процесуален кодекс пред районния съд в 14-дневен срок от съобщаването ѝ.

(3) Районният съд разглежда делото по същество и се произнася с решение, което не подлежи на обжалване.

Чл. 36. (1) Собственик или ползувател на селскостопанска земя, която няма изход на обществен път, може да поиска от кмета на района или кметството по местонахождението на имота да му разреши право на преминаване през съседните земи.

(2) Кметът на района или кметството възлага на комисия от длъжностни лица да определи мястото за преминаване, като се спазва изискването да се причинява най-малка вреда на служещата земя, а също така да определи размера на обезщетението за вредите, които се причиняват на тази земя.

(3) За предоставеното право на преминаване и размера на обезщетението кметът на района или кметството издава заповед, която може да се обжалва по реда на Гражданския процесуален кодекс пред районния съд в 14-дневен срок от съобщението.

(4) Районният съд разглежда делото по същество и се произнася с решение, което не подлежи на обжалване.

Закон за нотариусите и нотариалната дейност (Загл. изм. - ДВ, бр. 123 от 1997 г.), Обн., ДВ, бр. 104 от 6.12.1996 г., в сила от 6.01.1997 г., посл. доп., бр. 107 от 18.12.2020 г

Уведомяване председателя на районния съд

Чл. 29. Нотариусът незабавно уведомява председателя на районния съд за всяка промяна в местонахождението на нотариалната кантора и на служебния си архив.

Закон за собствеността, Обн., Изв., бр. 92 от 16.11.1951 г., в сила от 17.12.1951 г., посл, доп., бр. 18 от 28.02.2020 г.

Чл. 32. (1) Общата вещ се използва и управлява съгласно решението на съсобствениците, притежаващи повече от половината от общата вещ.

(2) Ако не може да се образува мнозинство или ако решението на мнозинството е вредно за общата вещ, районният съд, по искане на който и да е от съсобствениците,

решава въпроса, взема необходимите мерки и ако е нужно, назначава управител на общата вещ.

...

Чл. 35. (1) (Изм. - ДВ, бр. 33 от 1996 г.) Доброволната делба на движими вещи на стойност над 50 лева, както и на недвижими имоти трябва да бъде извършена писмено с нотариално заверени подписи.

(2) Когато в делбата участват недееспособни или отсъстващи, необходимо е предварително разрешение на районния съд.

...

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 6 от 2009 г., в сила от 1.05.2009 г.) Собственикът може да иска от районния съд отмяна на решението на общото събрание за изваждането по реда, установен в отделен закон.

ЗАКОН за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, Обн., ДВ, бр. 110 от 25.11.1997 г., посл. доп., бр. 55 от 03.07.2018 г.

Чл. 13. (1) (Изм. - ДВ, бр. 133 от 1998 г., бр. 49 от 1999 г.) Лицата по чл. 3 подават заявление за възстановяване правото си на собственост върху горите и земите от горския фонд в общинските служби по земеделие по местонахождението им при условия и по ред, определени в правилника за прилагането на закона. Срокът за подаване на заявлението е до 30 юни 1999 г.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 49 от 1999 г., бр. 16 от 2003 г., в сила от 26.10.2002 г., бр. 30 от 2006 г., в сила от 1.03.2007 г. относно замяната на думата "окръжния" с "административния") Решенията на общинската служба по земеделие по ал. 5 се съобщават на заявителите по реда на Гражданския процесуален кодекс и могат да се обжалват в четиринадесетдневен срок пред районния съд. Жалбата се подава чрез общинската служба по земеделие. Съдът решава спора по същество. Срещу решението на районния съд може да се подаде касационна жалба пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс, която се разглежда от съда в състав от трима съдии.

ЗАКОН за гражданска регистрация, Обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999 г., доп., бр. 105 от 11.12.2020 г., в сила от 11.12.2020 г.

Чл. 19а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) Българските граждани, на които принудително са променени имената, могат по свое желание да възстановят предишните си имена.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2004 г.) Възстановяването на имената по ал. 1 се извършва с решение на длъжностното лице по гражданското състояние по писмено заявление на молителя след нотариална заверка на подписа му. Решението на длъжностното лице подлежи на обжалване от заинтересуваните лица и от прокурора по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) По реда на ал. 2 могат да се възстановят или променят имената на непълнолетни, ако имената на техните родители или на единия от тях са принудително променени. Заявлението в този случай се подава от двамата родители или настойниците. При разногласие между родителите или настойниците спорът се решава от районния съд.

...

Чл. 58. При смърт на група лица, чиито трупове не могат да се намерят или намерените не могат да се разпознаят, но е безспорно установено кои са лицата, кметът на общината, на чиято територия е настъпило събитието, или упълномощено

от него длъжностно лице съставя протокол, който се изпраща в съответната районна прокуратура. Районният прокурор или наследниците на умрелите лица предявяват установителен иск пред съответния районен съд, който да постанови решение за съставянето на актове за смърт на тези лица.

...

§ 17. По реда на чл. 19а, ал. 2 могат да се възстановяват имената на починали български граждани, които са били принудително променени и не са възстановени при условията и по реда на § 16. Заявлението в този случай се подава от наследник на починалото лице. При разногласие между наследниците на починалото лице спорът се решава от районния съд.

ЗАКОН за арендата в земеделието, Обн., ДВ, бр. 82 от 27.09.1996 г., посл. изм. и доп., бр. 55 от 3.07.2018 г.

Чл. 16. (1) Ако след сключване на договора за аренда обстоятелствата, от които страните са се ръководили при уреждане на отношенията си, се изменят трайно и това доведе до очевидно несъответствие между поетите от тях задължения, всяка от страните може да поиска изменение на договора. Изменението не може да засяга уговорения срок. Увеличаването или намаляването на добивите от обекта на договора вследствие стопанисването му не е основание за изменение на арендното плащане.

(5) Ако страните не постигнат споразумение по иск на страната, която е направила предложението, решение взема районният съд.

ЗАКОН за българското гражданство, Обн., ДВ, бр. 136 от 18.11.1998 г., посл. доп., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.

§ 1. При разногласие между родителите, както и при разногласие между непълнолетните и родителите или попечителите им в случаите по чл. 18, 21, 28 и 29 спорът се решава от районния съд, чието решение е окончателно.

ЗАКОН за социалните услуги , Обн., ДВ, бр. 24 от 22.03.2019 г., в сила от 1.07.2020 г., посл. бр. 14 от 17.02.2021 г., в сила от 17.02.2021 г.

Чл. 95. (1) Настаняването в социална услуга за резидентна грижа на пълнолетни лица, поставени под пълно запрещение, се извършва от районния съд по настоящия адрес на лицето.

(2) Искането за настаняване по ал. 1 пред районния съд по настоящия адрес на лицето се прави от дирекция "Социално подпомагане" въз основа на писмено декларирано желание от лицето и становище на настойника в съответствие с чл. 91.

(3) Към искането по ал. 2 се прилагат:

1. доклад, който съдържа и становище относно възможностите за полагане на грижи за лицето в домашна среда;
2. предварителната оценка по чл. 73;
3. справка относно съществуващите подходящи социални услуги за резидентна грижа в рамките на областта и свободните места.

Временно настаняване в социална услуга за резидентна грижа

Чл. 96. (1) Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на лицето, поставено под пълно запрещение, може да извърши само временно настаняване в социална услуга за резидентна грижа по административен ред, в случай че до произнасяне на съда няма друга възможност за полагане на грижи за лицето.

(2) Временното настаняване по ал. 1 се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на лицето въз основа на писмено декларирано желание от лицето и становище на настойника в съответствие с чл. 91.

(3) В срок един месец от издаването на заповедта по ал. 2 дирекция "Социално подпомагане" прави искане за настаняване в социална услуга за резидентна грижа до районния съд по настоящия адрес на лицето.

(4) Актовете на директора на дирекция "Социално подпомагане" се издават и обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съдебно производство за настаняване в социална услуга за резидентна грижа

Чл. 97. (1) Исканията за настаняване на лице, поставено под пълно запрещение, в социална услуга за резидентна грижа са подсъдни на районния съд по настоящия адрес на лицето.

(2) В производството по ал. 1 съдът може да събира доказателства по своя инициатива и задължително изследва волята на лицето, чието настаняване е поискано, включително чрез участие на веши лица.

(3) Съдът разглежда незабавно искането в открито заседание с участието на дирекция "Социално подпомагане", на лицето и на неговия настойник.

(4) В случай че лицето, чието настаняване е поискано, не може да участва лично в заседанието по ал. 3, то се провежда извън сградата на съда.

...

Чл. 100. (1) Настаняването на лице, поставено под пълно запрещение, в социална услуга за резидентна грижа се прекратява по реда за извършване на настаняването от районния съд по искане на дирекция "Социално подпомагане" въз основа на декларирано желание от лицето и становище на настойника в съответствие с чл. 91.

(2) До произнасянето на съда прекратяване на настаняването се извършва временно със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" въз основа на декларирано желание от лицето и становище на настойника в съответствие с чл. 91.

(3) При изтичане на определения срок на настаняването в решението по чл. 98, ал. 1 и при смърт на лицето ал. 1 и 2 не се прилагат.

(4) Решението на районния съд може да се обжалва пред окръжния съд, като обжалването не спира изпълнението.

(5) Решението на окръжния съд е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

(6) Решението за прекратяване на настаняването в социална услуга за резидентна грижа на лице, поставено под пълно запрещение, се изпълнява по административен ред.

Удължаване на срока на настаняването и преместване

Чл. 101. (1) Удължаването на срока на настаняването в социална услуга за резидентна грижа и преместването в друга услуга за резидентна грижа на лице, поставено под пълно запрещение, се извършва по реда за извършването на настаняването от районния съд.

(2) Срокът на настаняването в социална услуга за резидентна грижа на лице, поставено под пълно запрещение, може да бъде удължаван, ако за лицето няма възможност за подкрепа и грижа в домашна среда.

ЗАКОН за кооперациите, Обн., ДВ, бр. 113 от 28.12.1999 г., посл. изм., бр. 42 от 22.05.2018 г., в сила от 22.05.2018 г.

Чл. 58. (1) Решенията и действията на органите на кооперацията, които противоречат на закона или на устава, могат да се отменят чрез иск, предявен пред районния съд по седалището ѝ.

ЗАКОН за държавната финансова инспекция, Обн., ДВ, бр. 33 от 21.04.2006 г., посл. изм. и доп., бр. 85 от 24.10.2017 г.

Чл. 31е. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) (1) Когато финансовият инспектор установи, че проверяваните организации или лице, финансиирани със средства по международни договори или програми на Европейския съюз, отказват да предоставят документи и/или компютърни информационни данни или техния носител на контрольора на Комисията, той съставя констативен протокол и може да прекрати достъпа до помещението, транспортните средства, както и до други места, в които се съхраняват документи на организацията или лицето, чрез запечатване. За запечатването се съставя отделен протокол.

(2) При установен отказ по ал. 1 директорът на агенцията или оправомощени от него длъжностни лица правят мотивирано искане до районния съд по седалището или адреса на проверяваните организации или лице, или по извършване на действието за претърсване на помещението, транспортните средства, както и на други места, когато са налице достатъчно данни, че в тях се намират документи и/или компютърни информационни данни, или техният носител, които са от значение за проверката, и за изземването им за обезпечаване на доказателства.

(3) Районният съдия се произнася по искането по ал. 2 незабавно в деня на постъпването му в закрито заседание с мотивирано определение, което не подлежи на обжалване.

ЗАКОН за изпълнение на наказанията и задържането под стража, Обн., ДВ, бр. 25 от 3.04.2009 г., в сила от 1.06.2009 г., посл. изм. и доп., бр. 105 от 11.12.2020 г.

Чл. 248. (1) (Изм. – ДВ, бр. 32 от 2016 г.) В затворите обвиняемите и подсъдимите се държат в постоянно заключени помещения без право на участие в колективни мероприятия, когато:

1. са обвинени за престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода над 15 години или дожivotен затвор;
2. (изм. – ДВ, бр. 32 от 2016 г.) грубо или системно нарушават установения ред, с което застрашават сигурността в затвора.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 32 от 2016 г.) В случаите по ал. 1 настаняването се извършва с писмена заповед на началника на затвора. Копие от заповедта се изпраща на прокурора, упражняващ надзор за законност.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и в арестите. Заповедта по ал. 2 се издава от началника на ареста.

(4) Заповедите по ал. 2 и 3 подлежат на обжалване пред районния съд по местонахождението на затвора или ареста при условията и по реда на чл. 111.

ЗАКОН за здравето, Обн., ДВ, бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., посл. бр. 110 от 29.12.2020 г., в сила от 30.06.2021 г.

Чл. 154. (1) Когато състоянието на лице по чл. 146, ал. 1, т. 1 и 2 налага продължаване на лечението след овладяване на спешното състояние, ръководителят на лечебното заведение взема решение лицето да бъде настанено временно за лечение за срок не по-дълъг от 24 часа, като уведомява незабавно близките на пациента за това.

(2) По изключение срокът по ал. 1 може да бъде продължен еднократно с не повече от 48 часа с разрешение на районния съдия.

(3) При необходимост от вземане на решение за провеждане на задължително лечение ръководителят на лечебното заведение незабавно внася в съда мотивирано искане за това, придружено със становище за психичното състояние на лицето, изгответо от психиатър.

...

Чл. 156. (1) Задължителното настаниване и лечение на лицата по чл. 155 се постановява с решение от районния съд по настоящия адрес на лицето, а в случаите по чл. 154 - от районния съд по местонахождението на лечебното заведение.

...

Чл. 164. (1) Задължителното лечение се прекратява с изтичането на срока, за който е постановено, или с решение на районния съд по местонахождението на лечебното заведение.

(2) На всеки три месеца въз основа на представената от лечебното заведение съдебно-психиатрична експертиза районният съд по местонахождението на заведението служебно се произнася с решение за прекратяване на задължителното настаниване и лечение или за продължаване на задължителното настаниване и лечение по реда на чл. 158, 159, 160 и 161.

ЗАКОН за електронните съобщения, Обн., ДВ, бр. 41 от 22.05.2007 г., посл. изм. и доп. бр. 105 от 11.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г.

Чл. 250в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) Достъгът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

...

Чл. 251г. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Достъгът до данните по чл. 251б, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

Закон за туризма, Обн., ДВ, бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., посл. изм. бр. 60 от 7.07.2020 г., в сила от 7.07.2020 г.

Чл. 176. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2015 г., в сила от 3.02.2015 г., бр. 37 от 2018 г., в сила от 4.05.2018 г.)

(7) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г., предишна ал. 6, бр. 17 от 2020 г.) При неизпълнение на чл. 113, ал. 3 от лицето, което осъществява посредническа дейност за онлайн предлагане на туристически услуги, включително чрез електронна платформа, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, министърът

на туризма или оправомощено от него длъжностно лице подава искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат достъпа до съответните интернет страници при първо нарушение за срок до 14 дни, а при следващо нарушение до 30 дни. Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му, като може да измени предложенията от министъра на туризма срок при първо нарушение. Издаденото от съда разпореждане се публикува на интернет страницата на Министерството на туризма в деня на получаването му. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда.

ЗАКОН за марките и географските означения Обн., ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.10.2020 г.

Чл. 111. (1) Марката на Европейския съюз е марка, която е регистрирана в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост при условията и по реда на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Марката на Европейския съюз има действие на територията на Република България и притежателят ѝ се ползва с правата по този закон.

(3) Марката на Европейския съюз се смята за по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2.

(4) Патентното ведомство на Република България е централно ведомство по индустриска собственост по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(5) Гражданскоправната защита при нарушение на правата върху марка на Европейския съюз се осъществява по реда, предвиден в Регламент (ЕС) 2017/1001.

(6) В случай че искове и мерки, свързани със защитата на марка на Европейския съюз, се предявяват и искат в Република България, се прилага българското законодателство, доколкото в Регламент (ЕС) 2017/1001 не е предвидено друго.

(7) Исковете по ал. 6 са подсъдни на Софийския градски съд като първа инстанция и на Софийския апелативен съд като втора инстанция, които се явяват съдилища за марките на Европейския съюз по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(8) Принудителното изпълнение на окончателно решение на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, с което са определени разноски, се извършва по реда на Гражданско-процесуалния кодекс. Компетентен орган по чл. 110, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 е Софийският градски съд.

...

Чл. 125. Исковете по този закон са подсъдни на Софийския градски съд.

...

Чл. 133. (1) Наказателните постановления се издават от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(2) Наказателните постановления по ал. 1 подлежат на обжалване пред Софийския районен съд.

ЗАКОН за лечебните заведения, Обн., ДВ, бр. 62 от 9.07.1999 г., посл. изм. бр. 11 от 9.02.2021 г., в сила от 9.02.2021 г.

Чл. 102. (4) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., бр. 65 от 2000 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Управителните органи на лечебните заведения, до които е направено предложение, са длъжни в срок 15 дни след поискването да сключат наемни договори за помещението по цени в размер 10 на сто от наемната цена, определена от съответния общински съвет по реда на Закона за общинската собственост, а за обзавеждането и апаратурата по цени, равни на месечните им амортизационни отчисления, съгласно приложимите счетоводни стандарти в съответствие с глава четвърта от Закона за счетоводството. Управителните органи не могат да прекратят едностранно договорите по ал. 3 при наличие на договор с Националната здравноосигурителна каса, освен при неизпълнение на основните задължения на наемателя. В случай на отказ на управителния орган да сключи наемния договор, лицата по ал. 3 могат да предявят иск пред районния съд за обявяване на договора за окончателен.

ЗАКОН за чужденците в Република България, Обн., ДВ, бр. 153 от 23.12.1998 г., посл. изм. и доп., бр. 98 от 17.11.2020 г.

Чл. 76. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2019 г.) (1) Право на пребиваване на деца чужденци до 18-годишна възраст се предоставя след общо съгласие на родителите. Когато не е налице общо съгласие на родителите, спорът между тях се решава от районния съд по местопребиваване на детето.

ЗАКОН за Министерството на вътрешните работи Обн., ДВ, бр. 53 от 27.06.2014 г., бр. 85 от 2.10.2020 г., в сила от 1.01.2021 г.

Чл. 125., ал. (3) Проверките по ал. 1, т. 2 може да се извършват през деня в присъствието на обитателите на жилището, а при отсъствието или отказа им – след разрешение на съдия от съответния районен съд.

ЗАКОН за пазарите на финансови инструменти , Обн., ДВ, бр. 15 от 16.02.2018 г., в сила от 16.02.2018 г., посл. изм. и доп., бр. 12 от 12.02.2021 г., в сила от 12.02.2021 г.

Чл. 91. (3) Районният съдия се произнася по искането с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от постъпването му, като определя срока за разкриване на съденията по чл. 90, ал. 2. Решението на съда не подлежи на обжалване.

...

Чл. 281. (3) Когато в тридневен срок от публикуването на решението по ал. 2 лицето не преустанови нарушението, за което е взето решението, комисията подава искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат достъпа до тези интернет страници.

(3) Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му.

ЗАКОН за международния търговски арбитраж, Обн., ДВ, бр. 60 от 5.08.1988 г., изм. и доп., бр. 8 от 24.01.2017 г.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г.) Ако в случаите по предходната алинея арбитърът не се откаже сам или страните не постигнат съгласие за прекратяване на правомощията му,

всяка страна може да поиска от Софийския градски съд да се произнесе по прекратяване на правомощията. Решението на съда е окончателно.

ЗАКОН за наследството

Чл. 27. (1) Лицето, в което се намира едно саморъчно завещание, трябва веднага след като узнае за смъртта на завещателя, да иска обявяването му от нотариуса.

(2) Всеки заинтересуван може да иска от районния съдия по мястото, където е открито наследството, да определи срок за представяне на завещанието, за да бъде то обявено от нотариуса.

...

Чл. 45. (1) Завещателят може да възложи на едно или повече дееспособни лица да изпълнят завещателните му разпореждания.

(2) По искане на всеки заинтересуван районният съдия по мястото, където е открито наследството, може да определи срок за приемането на назначението, след изтичането на който, ако назначението не бъде прието, се счита, че назначеният се е отказал.

Чл. 46. (1) Изпълнителят на завещанието трябва да състави опис на наследственото имущество, след като покани наследниците и заветниците да присъстват при описа.

(2) Той влиза във владението на наследственото имущество и го управлява, доколкото тия действия са необходими за изпълнение на завещателните разпореждания.

(3) Същият не може да отчуждава имотите на наследството освен при нужда и с разрешение на районния съдия, който се произнася, след като изслуша наследниците.

Чл. 47. Районният съдия може да освободи от длъжност изпълнителя на завещанието, ако той проявява небрежност, неспособност или действия, които са несъвместими с нужното доверие.

ЗАКОН за Европейската заповед за защита, Обн., ДВ, бр. 41 от 5.06.2015 г., в сила от 6.07.2015 г., доп., бр. 33 от 26.04.2016 г., в сила от 27.05.2016 г.

Чл. 5. (1) Компетентен орган в Република България да признае Европейска заповед за защита, издадена в друга членка, е окръжният съд по местоживееще на защитеното лице.

(2) Когато защитеното лице няма местоживееще на територията на страната, компетентен да признае Европейската заповед за защита е Софийският градски съд.

ЗАКОН за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация с оглед упражняване на надзор върху probationните мерки и алтернативните санкции, Обн., ДВ, бр. 25 от 27.03.2012 г., в сила от 28.04.2012 г.

Чл. 8. (1) Компетентни органи в Република България да признаят решенията по чл. 2, т. 1, издадени в друга държава - членка на Европейския съзън, са окръжните съдилища по местоживеенето на лицето.

(2) В случаите, когато местоживеенето на осъденото лице в Република България е неизвестно или ако осъденото лице не живее в страната, компетентен да признае решението по чл. 2, т. 1 е Софийският градски съд.

ЗАКОН за отговорността на държавата и общините за вреди (Загл. изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г.), Обн., ДВ, бр. 60 от 5.08.1988 г., в сила от 1.01.1989 г., изм. и доп., бр. 94 от 29.11.2019 г.

